

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“:
за въ Княжество 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенските раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, четвъртъкъ 5 мартъ 1887 год.

Брой 26.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финансите.

ПРИКАЗЪ

№ 120.

Утвърдения отъ мене на 9 февруари т. г.
„Правилникъ за държавните практически зем-
ледѣлчески училища при Образцовия Чифликъ
край г. Русе и въ Садово, при г. Пловдивъ“,
заповѣдвамъ да почне да се прилага въ дѣй-
ствие отъ денътъ на обнародването му въ
„Държавния ВѢСТИНИКъ“, а слѣдъ 3 мѣсеки отъ
този срокъ, да бѫде вече подпълно приложенъ
въ всичките си точки.

София, 12 февруари 1887 год.

Управляющій Министерството на Финансите,
Министръ-Предсѣдателъ и Министръ на Вътрѣ-
шнитѣ Дѣла,
V. Радославовъ.

ПРИКАЗЪ

№ 121.

Утвърдения отъ мене на 9 февруари т. г.
„Правилникъ за държавната учебна занаятчий-
ница въ с. Княжево“ заповѣдвамъ да почне да
се прилага въ дѣйствие отъ денътъ на обна-
родването му въ „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“, а
слѣдъ три мѣсеки отъ този срокъ, да бѫде
вече подпълно приложенъ въ всичките си точки.

София, 12 февруари 1887 год.

Управляющій Министерството на Финансите,
Министръ-Предсѣдателъ и Министръ на Вътрѣ-
шнитѣ Дѣла,
V. Радославовъ.

Съ приказъ подъ № 151 отъ 21 февруари т. г.,
продължава се разрѣшението съ приказъ № 16
отъ 10 януари т. г., на контрольора при Сев-
лиевското окръжно ковчежничество, Ст. Мана-

зовъ, отпускатъ още 15 дни, начиная отъ 14
февруари т. г., презъ което врѣме ще испъл-
нява длѣжностъ му писаря при сѫщото ковчеж-
ничество Хр. Мутевъ, както и по-преди.

*На първообразното съ собственната рѣка на
г. Министръ-Предсѣдателя, Министръ на Вътрѣ-
шнитѣ Дѣла и управляющи Финансовото Ми-
нистерство написано: „Утвърждавамъ,“*

София, 9 февр. 1887. V. Радославовъ.

ПРАВИЛНИКЪ

за държавните практически земледѣлчески училища
при Образцовия Чифликъ край гр. Русчукъ и въ
Садово при гр. Пловдивъ.

▲

Управление на заведението.

ГЛАВА I.

Директорътъ.

Чл. 1. Директорътъ на заведението има прямия над-
зоръ върху всичкия служащи персоналъ, върху учени-
ците, върху прислугата и върху всичките принадлѣж-
ности на заведението.

Той добре внимава, що всичките служащи да ис-
пълняватъ точно длѣжностите си.

Чл. 2. Директорътъ, на основание на предложението
на учителски съвѣтъ, распредѣля между учителите пред-
мѣтите и часовете. Той опредѣля и за всѣки класъ
по единъ класенъ учителъ, въ рѣзултатъ на когото сърѣ-
дочава цѣлото дисциплинарно водене на класътъ.

Чл. 3. Директорътъ надзира уроците и практическите
занятия, за да знае, да ли часовете се държатъ и
испълняватъ точно, и да ли ходятъ на практическите
занятия става въ кръгътъ на приетия учебенъ мате-
риалъ и по предвидената метода за преподаване.

Чл. 4. Директорътъ се грижи и е отговоренъ за точ-
ното исполнение на всичките распореждания на зако-
нътъ, на правилниците и на Министерските предписания.
Той прилага въ исполнение рѣшенията на учителския
съвѣтъ.

Чл. 5. Ако нѣкой учителъ занемари длѣжността си,
Директорътъ ще направи приличната забѣлѣжка. Ако,

обаче, влиянието му, при това, непостигне, той тръбва да донесе работата въ Министерството.

Чл. 6. На Директорът на грижата е да се набавятъ съвръмените веществени и учебни потреби на заведението.

Чл. 7. Директорът има право да дава отпускъ на учителитѣ до 3 дни, а на ученицитѣ до 8 дни.

Чл. 8. Само Директорът може да приема ученици и то въ границитѣ на закона. Въ съмнителни случаи, учителския съвѣтъ се произнася за приемане на инойкой ученикъ.

Чл. 9. Директорът, съ помощта на учителитѣ, води канцеларските работи.

Чл. 10. Директорът съобщава на родителитѣ (настойниците) недоброя вървежъ на ученицитѣ, съ особенни извѣстия.

За държавнитѣ стипендиянти, таквизъ съобщения отъ Директора тръбва даставатъ и въ Министерството.

Чл. 11. На края на всѣко шестомѣсячие, Директора испраща въ Министерството подробенъ рапортъ за работитѣ, които сѫ се извършили прѣзъ този периодъ, както въ учебно, така и въ ступанското отношение, показва произведенията, които сѫ се намирали въ складоветѣ и ония, които сѫ влязли въ тѣхъ, сенъ и онѣзи, които сѫ продадени, ако има таквизъ.

Чл. 12. На края на учебната година, Директора представя въ Министерството годишенъ рапортъ, съдържащъ:

а) обща рекапитулация, за всичките разноски, станали въ заведението, прикупванитѣ и останалитѣ произведения, или животни, или ордия и внесенитѣ въ ковчежничеството сумми, отъ приходитѣ на заведението;

б) състоянието на учебнитѣ пособия и ордията, за практическите занятия;

в) резултатитѣ отъ годишнитѣ испити и успѣхътъ на заведението въобщѣ;

г) дѣлата на учителския съвѣтъ, прѣзъ учебната година.

Въ заключение на тоя главенъ рапортъ, Директорътъ излага нуждитѣ, които той заедно съ учителския съвѣтъ, предвижда за новата учебна година.

Чл. 13. Съ разрѣщие на Министерството, Директорътъ издава печатанъ отчетъ за вървежътъ на заведението, прѣзъ всѣка учебна година.

Чл. 14. Директорътъ има право да приема и отпуска слугитѣ на заведението, безъ предварително разрѣщение отъ Министерството.

Чл. 15. Директорътъ не може да се отдалечи отъ заведението за повече отъ единъ день, освенъ въ случай на болѣсть, или други непредвидени обстоятелства, въ които случаи Министерството назначава единого отъ учителитѣ за неговъ намѣстникъ.

Чл. 16. Директорътъ преглежда състоянието на ордията, апаратитѣ, засѣденитѣ полета, складоветѣ съ продуктитѣ, състоянието на добитъка и др. п. и взема мѣрки, както за поправкитѣ на поврѣденитѣ предмети, така и за подобренятия, които се видѣятъ за нуждни да се направятъ.

Ако намѣри, че нѣщо е развалено не въ класно работение, то той дири загубата отъ причинителя.

Чл. 17. Директорътъ, по представление на класнитѣ учители, дава отпускъ на ученицитѣ до 8 дни. За по-дълъгъ отпускъ, той се отнася до Министерството.

ГЛАВА II.

Учителитѣ.

Чл. 18. Учителитѣ тръбва да бѫдѣтъ примѣръ на ученицитѣ, въ всѣко отношеніе, а особено въ ревността за исполнение на длѣжноститѣ си. Тѣ тръбва да влиятъ на ученицитѣ си въ и извѣнъ училището за правственното и учебното имъ усъвършенствуваніе.

Чл. 19. Всѣки учителъ е длѣженъ да преподава определенитѣ нему предмети, а именно въ толкова часове и въ такъвъ размѣръ, колкото предвижда программитѣ; той тръбва постоянно да има предъ очи цѣльта на учението и да се държи въ нуждната система за преподаваніе.

Оставяне и самоволно примѣстваніе на часове не е дозволено.

Чл. 20. Учителитѣ сѫ длѣжни да помогатъ всячески вътрѣ и вънъ отъ заведението, за неговото повдиганіе и усъщуваніе.

Чл. 21. Въ отношение къмъ ученикътъ, учителя нека е като баща и далечь отъ всѣко нѣщо, което подкопава важността на учителътъ, а особено той не смѣе да влизи въ никакви задлѣжения спрямо ученикътъ.

Чл. 22. Отсъствията си отъ служба, учителитѣ сѫ длѣжни да предизвѣствватъ на Директора, заедно съ мотивитѣ за това.

Чл. 23. За отпуски, по-дълги отъ три дни, учителитѣ ще се отнасятъ прѣзъ Директора до Министерството.

Чл. 24. За всички канцеларски работи, учителитѣ сѫ длѣжни да помогатъ на Директора.

ГЛАВА III.

Класній учителъ.

Чл. 25. Класній учителъ има:

а) да се трижи както за вънкашния, тѣй и за вътрѣшния порядъкъ въ класътъ си;

б) да пази предаденитѣ въ класътъ инвентарни предмети;

в) да води чисто класнитѣ книги и да приготвя свидѣтелствата на своитѣ ученици;

г) да бди надъ точното присъствие на ученицитѣ си, както и надъ поведението и успѣхътъ имъ.

д) да представя на Директора отпускатѣ на ученицитѣ си;

е) да доставя на Директора, всѣки шесть недѣли, списъкъ на слабитѣ си ученици;

ж) да наказва своитѣ ученици, въ границитѣ на правата;

з) да съобщава по-важнитѣ приключения и общия вървежъ на класътъ си, както и да прави нужднитѣ предложения въ учителския съвѣтъ за подобренятия, които той намира за нуждни въ поврѣнния нему класъ.

и) да предлага бѣлѣзки за ученицитѣ си, по поведение и прилежание, въ учителския съвѣтъ.

ГЛАВА IV.

Полския надзорникъ при заведението.

Чл. 26. Полския надзорникъ е първия и най-главенъ помощникъ на Директора, по исполнението на стопанситѣ работи при фермата.

Чл. 27. Полския надзорникъ е прямия началникъ на всичката прислуга при заведението, което се занимава съ стопанските работи на фермата.

Чл. 28. Полския надзорникъ е длъженъ да се старае съ връме за распредѣлението на цѣлата работа, която има да се извърши при чифлика, било по нивата, ливадитѣ, пасбищата и пр., било около добитъка, хамбаритѣ, магазината съ ордията и машините и др. т. За всичките тѣзи предприятия той долага на Директора на заведението, съвѣтва се съ него и се грижи за испытанието имъ, споредъ както сѫ се споразумѣли.

Чл. 29. На грижата на полския надзорникъ лѣжи, щото да опредѣля и съобщава редовно и на връме распредѣлението на катадневните работи при чифлика. Това распредѣление се пише още отъ вечерята, кѫсно, за слѣдующия день, на една черна табла, която трѣба да се намира въ коридоритѣ на училището, на видно място. Освенъ това, за това свое распредѣление, той предизвѣстява работниците още отъ вечерята, като излага всѣки му: кой, какво и колко работа трѣба да извърши.

Чл. 30. Полския надзорникъ е длъженъ да провѣрява самъ лично възложените на работниците работи, за да се увѣри, да ли се испытняватъ точно неговите распорежданія, за резултатътъ на които той е отговоренъ.

Чл. 31. Полския надзорникъ е длъженъ да взема о връме и бѣзи мярки за предупреждение на какви и да било загуби и опустошения, които изненадѣйно могатъ да сполетѣятъ нѣкоя часть отъ цѣлия имотъ на чифлика, както: събиране снопетѣ предъ силни дъждове, предупреждение на пагуби отъ пожаръ, наводнение и пр.

Чл. 32. Полския надзорникъ е отговоренъ, ако испытанието на нѣкоя работа при чифлика закъсне както: закъснѣното оранье, съянье, косене, жънене, вършенье, пречистяване на храните въ хамбаритѣ, непоправяне на връме и неспазване отъ развала земле дѣлческия ордия и машини и др. и.

Чл. 33. Всѣка вечеръ, слѣдъ свършването на работата, полския надзорникъ съобщава на Директора за извършеното прѣзъ денътъ въ чифликъ и му предизвѣстява за распорежданіята, които е направилъ по извършването на работитѣ, намѣнени за слѣдующия денъ.

ГЛАВА V.

Ветеринартъ и учителтъ по ветеринарните науки при заведението.

Чл. 34. Ветеринартъ при заведението е длъженъ да преподава както теоретическите предмети по ветеринарството и спомагателните за тѣхъ науки, въ размѣра на предвидената программа, тѣй сѫщо и да указва всичките възможни практически опити и наблюдения по тоя предметъ на учащите се, та да могатъ по-добре и по-скоро да вникнатъ и се запознаятъ съ това, което учатътъ.

Чл. 35. Ветеринартъ е длъженъ редовно и по-често да преглежда яхжритѣ, въ които живѣе добитъка при фермата, да указва на нуждните подобрѣния въ хигиеническо отношение, да преглежда поне два пъти въ недѣлите добитъка и да се запознае съ условията, при които се той гледа и кърми.

Чл. 36. Ако се случи, щото да се появи наблизо въ околността, или въ самия чифликъ нѣкоя епидемическа

болѣсть по добитъка, то ветеринартъ е длъженъ да вземе бѣзи и енергически мярки, за да се запази неизразените добитъци отъ епидемията и да се помогне, ако има каква и да е възможностъ, на заболѣвшия добитъкъ.

Чл. 37. Ако при заведението нѣма особенъ ветеринар фелдшеръ, то ветеринартъ си назначава за такъвъ единого или двама отъ учениците, които му помагатъ при преглеждането и цѣренето на добитъка.

Чл. 38. По представление на ветеринара, Директортъ на заведението се распорежда за снабдяванието заведението съ една прирѣчна аптека по ветеринарството, състояща се отъ най-важните и най-потребните лѣкарства, неизбѣжни при даване първа помощъ на заболевшите добитъци. Тази прирѣчна аптека се пази въ най-голямъ редъ и чистота отъ лицето, назначено да испытнява длъжността на ветеринаръ фелдшеръ, подъ наблюдението и строгия контролъ на самия ветеринар, който е и отговоренъ за каква и да било нередовностъ по това.

Чл. 39. Десетъ дни преди свършване на мѣсецътъ, ветеринартъ представлява на Директортъ на заведението единъ пъленъ рапортъ върху състоянието на добитъка въ здравословно и хигиеническо отношение, върху ожидаемия и станалия приплодъ и т. н., отъ който рапортъ Директора препраща всѣки мѣсецъ копие въ Министерството на Финансите.

ГЛАВА VI.

Екскурзии съ земедѣлческо-научна цѣль, отъ учащите се, заедно съ учителите си.

Чл. 40. Екскурзииятъ на учащите се предприематъ съ цѣль, за да могатъ учениците да се запознаятъ по-отблизо съ устройството на повече разнообразни чифлици и технически заведения (по винарството, спиртоварството, пивоварството, копринарството, овощни градини, заводи за разни добитъци, и др. т.).

Чл. 41. Екскурзииятъ трѣба даставатъ винаги въ съпровождението на учителите, по надлежните специалности, които ѝ трѣба да обясняватъ практически всичко на учениците.

Чл. 42. Екскурзииятъ трѣба даставатъ по възможности на най-близките мяста и въ такива направления, кѫдето учениците ще могатъ да видятъ повече разнообразни предмети, отъ разна специалност.

Чл. 43. За всѣка намѣнена екскурзия, Директора съобщава предварително въ Министерството, по-отрано, като укаже подробно: растоянието на чифлици и заведенията, които се предполага да се посетятъ, кои класове и кои учители ще участвуватъ въ екскурзията, колко дни ще трае екскурзията и какви разноски сѫ нуждни за такава екскурзия. Министъръ на Финансите има право да одобри, или отмѣни испытанието на екскурзията.

Чл. 44. Директортъ на заведението е длъженъ да предизвѣсти врѣменно и споманѣтъ на чифлици или заведенията, които се предполага да се посетятъ при екскурзииятъ и само съ тѣхно съзволение бива да се посещаватъ.

Чл. 45. Въ врѣме на екскурзииятъ трѣба да се недопушкатъ никакви извѣрдни излишни разноски отъ

държавната касса. Разноситѣ за храната на учениците, които участват въ екскурзии, трѣбва да ставатъ, въ сѫщия размѣр и отъ сѫщите сумми, колкото сѫ предвидѣни за катадевиата имъ храна, които разноски, при тѣхното отсѫтствие отъ пансиона, се економисватъ и се харчатъ при пѫтуването имъ, а за другите необходими, въ тоя случай разноски, ще се отпушатъ особни сумми, по ходатайството на Директора.

Чл. 46. При екскурзии, учениците ходятъ пѣшкомъ съ исключение по такива мѣста, кѫдето трѣбва да се пѫтува съ желѣзна или параходъ. Провизията за тѣхъ, както и нуждните багажи се превозватъ съ един или двой кола отъ самото заведение, безъ да се допушкатъ, какви и да били други извѣредни разноски за това.

Чл. 47. И при своите екскурзии, учениците сѫ за дължени да сѫблюдаватъ точно всичките дисциплинарни правила, предвидѣни въ тоя правилникъ за тѣхъ.

ГЛАВА VII.

Учителския съвѣтъ.

Чл. 48. Директоръ и учителите съставляватъ учителския съвѣтъ.

Директоръ, или неговия намѣстникъ, предсѣдателства и назначава дневния редъ.

Чл. 49. Директоръ и учителите по теоретическите и практическите занятия иматъ въ всичко дѣйствителенъ гласъ, при засѣданятията въ учителския съвѣтъ.

Директоръ, или намѣстника му, гласоподава само въ случаи на равенство на гласовете.

Чл. 50. Всѣки членъ на учителския съвѣтъ е длъженъ да присъствува на учителските засѣданія; присъствуващи и неприсъствуващи членове се забѣлѣжватъ въ протоколътъ.

Чл. 51. На края на всѣки мѣсяцъ става редовно засѣданіе. Извѣредни засѣданія свиква Директора, когато намѣри за нужно, или когато пожелаятъ най-малко $\frac{2}{3}$ отъ членовете, които съставляватъ съвѣта.

Засѣданіята трѣбва да ставатъ извѣнъ работните часове.

Чл. 52. Учителския съвѣтъ, особно се произнася върху:

- а) учебната основа и измѣнението ѝ;
- б) заведдане и отхвърляне на учебници;
- в) предложение за купуване на учебни пособия;
- г) приемане на ученици въ съмнителни случаи;
- д) учебното дѣло и дисциплината, поведението и успѣхътъ на учениците;
- е) укори и наказания на учениците;
- ж) преминуване на учениците въ по-горенъ класъ и разрешение за повторителенъ испитъ.

Освенъ това, членовете могатъ да повдигнатъ въпроси за всѣкакви работи, относящи се до какво и да е пѣдробление и добрия вървежъ на заведението.

Чл. 53. Директоръ предварително опредѣля редът на разискванията въ засѣдането и го съобщава на членовете съ окрѫжно, най малко, 12 часа преди засѣдането.

Чл. 54. На Директоръ се дава право да спре нѣкое рѣшеніе на съвѣта, ако намѣри, че то е противъ сѫществующите закони, или въ врѣда на заведението. Въ такъвъ случаи, той е длъженъ, обаче, за тази си постъпка, заедно съ потрѣбните разяснения, да рапортира тутакси въ Министерството.

Чл. 55. Единъ отъ учителите, когото назначи Директора, държи протоколътъ на всѣко засѣданіе

Чл. 56. Всѣки членъ отъ учителския съвѣтъ е длъженъ да се държи точно о рѣшенията на съвѣтъ.

ГЛАВА VIII.

Икономътъ.

Чл. 57. Икономътъ е подъ прямитѣ заповѣди на Директора; той прави нуждните покупки, пази купените материали и държи за тѣхъ отдѣлни регистри.

Чл. 58. Полученитѣ отъ Директора сумми за покупки той е длъженъ, на края на всѣка седмица, да оправдава съ законни расписки.

Чл. 59. Икономътъ държи смѣтка върху всички движимъ и недвижимъ имотъ, а така сѫщо и върху произведеніята въ чифлика и заведението. Въ случаи на отсѫтствие, вместо него, съ тази работа се натоварва нѣкой отъ учителите, съ помощта на иѣкой ученикъ, но подъ постояннія надзоръ на Директора.

Чл. 60. Икономътъ отговаря за всичките нему повѣрени предмети и загубените или поврѣдените се купуватъ за негова смѣтка.

Чл. 61. Складоветъ за храна на учениците и за имота на заведението, сѫ подъ вѣдомството на икономътъ и подъ вѣрховния надзоръ на Директоръ. Икономътъ е длъженъ да държи складоветъ въ добро и чисто състояние и да се грижи, що предмѣтътъ да не сѫ изложенъ ни на най-малка поврѣда.

Чл. 62. Само за исполнение на службата си икономъ има подъ своя рѣка слугите, готвачъ и перачките, но никакъ не за часните свои работи.

Чл. 63. Икономътъ при заведението извѣрши всичката канцелярска работа, той върши така сѫщо и всичката работа по дѣлопроизводството и отчетността на заведението, подъ надзора на Директоръ и приготвя нуждните отчети и свѣдѣнія. Въ тази си работа той се подпомага и отъ учителите отъ заведението, по распореждането на Директора.

ГЛАВА IX.

Лѣкаръ и болницата при заведението.

Чл. 64. Заведението има свой редовенъ лѣкаръ, който е длъженъ да посѣща пансиона при заведението, най-малко два пати въ седмицата и всѣкога, когато той бѫде повиканъ, по необходима нужда.

Чл. 65. Лѣкарътъ на заведението е длъженъ не само да цѣри болниятъ при заведението, но негова длъжностъ е и да се грижи за исполнението на хигиеническите правила въ заведението, та да се предупреждаватъ болѣстите. За исполнение на тази своя обязанностъ, той е длъженъ да исходи и прегледва самъ лично, най-малко веднажъ въ недѣлѧта, всичките части на помѣщеніето (спалнитѣ, столоваята, класните стаи и пр.) за да издирава и указва всичките обстоятелства, които би пречели на редовните хигиенически условия, неизбѣжни за здравието на обитателите въ пансиона. Така сѫщо, лѣкарътъ е длъженъ да бѫде отблизо и добре запознатъ съ условията на живота, който се води въ пансиона, съ храната на пансионерите, съ тѣхното облѣкло, съ занятията имъ и пр., та да може по-лесно да изучва причините на болѣстите и да може да указва тѣхното

отстранение и предупреждение. За всички тъзи свои наблюдения, той се договаря съ Директора, а за по-важните обстоятелства, той съобщава писмено на Директора за това, което той намира несъгласно съ хигиеническите условия въ заведението и дава своето мнение за начинът, по който тръбва да се постъпят за предупреждение и отстранение на злото.

Чл. 66. При преглеждане на болници, ако лъкарът има за нуждно, той се распорежда за пренасяне на болниците въ училищната болница.

Чл. 67. Лъкарът назначава, по единого отъ учениците, съ завеждането на болницата, който е длъженъ да се грижи за редът и чистотата на болницата, споредъ наставленията на лъкарът. Този ученикъ извършва всичко това, подъ надзорът и отговорността на икономът при заведението.

Чл. 68. Наставленията и редът за болницата, препоръчани отъ лъкарът, тръбва да бѫдатъ дадени писмено отъ него и тръбва да стојатъ въ особна рамка въ болницата, завърени съ неговия собственоръченъ подпись.

Чл. 69. Споредъ указанията на лъкарът, при болницата тръбва винаги да се намира една наръчна аптеха, която да съдържа най-обикновенните, най-потребните и неопасните лъкарства и лъкарски материали и инструменти, нуждни, на бърза ръка, за ийко маловажни обикновени болести, или за първа помощ при извънредни нещасти случаи. Както за качеството, тъй също и за количеството на лъкарствата и материалите, потребни за тази аптека лъкарът съставлява самъ списъкъ и го предава на Директора за тъхното набавяне. Освѣнь това лъкарът е длъженъ да се грижи за попълняването и държанието въ добъръ редъ и чистота тази аптека.

Чл. 70. Ако ийко отъ болници страда отъ ийкоя епидемическа болест, опасна да зарази не само и другите болни, но и другите обитатели на пансиона, то лъкарът е длъженъ да се распореди тутакси за незабавното пренасяне на такъвъ болникъ въ градската болница.

Чл. 71. Петь дни преди истичанието на всички мъсецъ, лъкарът съставлява особна вѣдомостъ, въ която се указва, както хигиеническото състояние на заведението, така също се изброява и количеството на болѣши, през този мъсецъ, характера и траянието на болѣстта, денътъ, въ който болници сѫ постъпили и излезли изъ болницата, количеството на болѣвшите безъ да влизатъ въ болницата, и на тъзи, които сѫ лѣжали въ нея. Тази вѣдомостъ лъкарът предава на Директора, който испровожда отъ нея копие въ Министерството на Финансите.

ГЛАВА X.

Прислугата при заведението.

Чл. 72. Въ числото на прислугата при заведението се приематъ само лица които сѫ честни, тръзвени, старателни и съ опитна способност въ испълнението на своите обязанности.

Чл. 73. Много млади, или много стари лица, или лица съ ийко тѣлесенъ недостатъкъ за слуги въ заведението не се приематъ.

Чл. 74. Предпочитание се отдава винаги на такива лица, които притежаватъ, освѣнь другите изискуеми

качества, за да бѫдатъ приети като слуги въ заведението, още и да сѫ отбили своята военна повинност, тъй като такива лица сѫ запознати по-добре съ редът и съ дисциплината.

Чл. 75. Всѣки единъ отъ прислугата ще има подробно указание отъ Директора на заведението за всички работи, които той ще има да върши и за връбето, презъ което тръбва да ги върши и до кога тръбва да ги свърши.

Чл. 76. Всѣки единъ отъ прислугата е длъженъ, безпрекословно, бързо и точно да испълнява всички работи, които е бъль накаранъ да извърши.

Чл. 77. Всѣки единъ отъ прислугата при заведението е отговоренъ, както за всѣка една загубена, съсипана или развалена вещь отъ заведението, тъй също и за беспорядъка и нечистотията, които тъзи кой да е слуга е допустналъ при извършване на своята обязанност.

Чл. 78. Всѣки единъ отъ прислугата е задълженъ да пази най-строго, щото да се неизрасходватъ и съсишватъ безъ нужда, както материала за отоплението и освѣтление, тъй също и другите предмети на заведението.

Чл. 79. На слугите е строго забранено да се отстраняватъ отъ заведението кѫдъ и да било, безъ предварителното разрешение на икономът, или неговия замѣстникъ. Така също е забранено на прислугата да приематъ чужди лица въ заведението, да водятъ съ тѣхъ безполезни приказки, или да ядатъ и пишатъ наедно въ заведението.

Чл. 80. На слугите е строго забранено да злоупотребляватъ съ спиртливи пития, или да упражняватъ какви и да било хазартни игри.

Чл. 81. На слугите е строго забранено да се събиратъ и водятъ интимни разговори съ вѣспитаниците на заведението, или да имъ услужватъ потайно съ какви и да било ийца, които сѫ запретени и не се допускатъ на вѣспитаниците.

Чл. 82. На слугите е най-строго забранено, не само сами да злоупотребяватъ, съ какво и да било отъ имота на заведението, но нито да не смыжатъ да бѫдатъ невнимателни къмъ какво и да било злоупотребление отъ чужди лица. Уловените въ такова престъпление слуги, се отстраняватъ независимо отъ заведението, безъ предварително увѣдомление, като имъ се спира част отъ платата за обезпечение на пагубата, а ако работата е била по-серioзна и направена съ предумишление, то за постъпката на виновния се съобщава на най-близката полицейска властъ.

Чл. 83. Стоене безъ работа, ненаврѣменно спанье, или несправдано размайванье, съ извършване на своята работа, има за съдѣствие независимо отъ отстранение на тоя кой да е слуга, безъ всѣко предварително предупреждение.

Чл. 84. Когато ийко отъ прислугата поисква да се уволни отъ длъжност при заведението, то той е длъженъ да предизвѣсти Директора за това, чрѣзъ иконома при заведението, 15 дни преди напушчането. Така също, ако заведението иска да отпуститъ ийко отъ прислугата, то на такъвъ му се съобщава 15 дни, преди денътъ на отстранението му.

Чл. 85. Върховния надзоръ върху прислугата има Директора, а прямия надзоръ — иконома при заведението, който е и отговоренъ за всички дѣйствия, опущения и престъпления отъ страна на слугите, происходящи

отъ неговото невнимание, небрежност, непредупредителност и неумѣстни распореждания и заповѣди, издадени отъ него на слугите.

Чл. 86. Първото престъпление, противъ указанитѣ тукъ правила, отъ страна на кой да било слуга, води сълѣдъ себе си строго съмърение отъ страна на Директора или иконома, второто престъпление, ако Директора намѣри за умѣстно, се наказва съ една глоба въ размѣръ до $\frac{1}{3}$ отъ мѣсечната заплата, (по представлението на Директора и утвърдение отъ Министерството на Финансите), а ако и сълѣдъ това передовий слуга продължава да прави престъпления, то му се съобщава за отстранението му отъ заведението.

Чл. 87. На всѣки единъ отъ слугите, които се отстраняватъ, или самоволно напушкатъ заведението, се дава едно свидѣтелство отъ управлението на заведението, въ което се означава, както врѣмето, презъ което е слугувалъ въ заведението и какъ е слугувалъ, така сѫщо и причинитѣ, по които напушта или се отстранява отъ заведението.

ГЛАГА XI.

Библиотеката въ заведението.

Чл. 88. При заведението сѫществува една, по възможности, пълна и сътвѣтствуваща съ цѣльта и специалността на заведението библиотека, които служи за въ полза на учителитѣ и ученицитѣ отъ заведението.

Чл. 89. Библиотеката се състои отъ двѣ отдѣлния, отъ които едното се предназначава само за учителитѣ отъ заведението, а другото съдържа такива книги, които могатъ да се вземватъ за прочитане и на ученицитѣ.

Чл. 90. Съставътъ и распределението на книгите въ библиотеката става чрѣзъ постановление отъ учителския съвѣтъ и се извършва отъ библиотекаря, който се назначава отъ Директоръ на заведението, съ съгласието на учителския съвѣтъ и който трѣбва да биде непремѣнно редовенъ учителъ отъ това заведение.

Чл. 91. Назначения библиотекарь е длѣженъ да нареджа редовно и удобно книги и да има, въ нѣколко екземпляра, точенъ и изложенъ каталогъ за тѣхъ.

Чл. 92. Всичкитѣ книги ще носятъ номерътъ, подъ който сѫ заведени въ каталогътъ, и ще бѫдатъ подпечатани, поне на 4 разни мѣста, съ печата на заведението.

Чл. 93. Библиотекарь заемва книги по два пъти въ седмицата на учителитѣ и по веднаждъ въ седмицата на ученицитѣ. Той е длѣженъ да опредѣли и съобщи на всички за знание днитѣ и часоветѣ, въ които заемва книги. Извѣнъ тѣзи опредѣлени дни и часове, никой нѣма право да беспокоя библиотекаря за заемване книги, но ако той е съгласенъ, може да заемва на учителитѣ книги и извѣнъ опредѣленитѣ отъ него дни и часове.

Чл. 94. Заетитѣ книги никой нѣма право да ги държи повече отъ 20 дни, съ исключение на тѣзи заети отъ учителитѣ книги, които имъ служатъ като ржководство, при преподаванието на тѣхнитѣ специални предмети.

Чл. 95. Преди свършванието на учебната година, всѣкай е длѣженъ да повѣрне въ библиотеката всичкитѣ заети книги.

Чл. 96. Книгитѣ отъ библиотеката се заемватъ само

подъ расписование въ особенната за тая цѣль приготвена книга.

Чл. 97. Библиотекаря е длѣженъ да държи съмѣтка за заетитѣ книги, да се грижи за тѣхното наврѣменно възвръщане и въобще за добрия редъ въ заведението на библиотеката. Той е отговоренъ, въобще, въ всичко по библиотеката на заведението.

Чл. 98. Който изгуби или поврѣди нѣкой книга, длѣженъ е да я заплати заедно съ разноситѣ за набавванietо ѝ, или да я повѣрне здрава.

По предложение на библиотекаря, Директора предлага, при началото на всѣка учебна година, на учителския съвѣтъ да се приготви списъкъ на всичкитѣ книги, съ които трѣбва да се попълни библиотеката, прѣзъ течението на тази учебна година.

ГЛАВА XII.

Учебни пособия и сбирки при заведението.

Чл. 99. За нагледното и по-удобно изучване, както на теоретическитѣ така сѫщо и на практическитѣ предмети, при заведението сѫществува една, по възможности, пълна и сътвѣтствуваща съ цѣльта и специалността на заведението колекция, състояща отъ модели, карти, картини, естествени предмети, служащи за нагледното изучване на разнитѣ материали, физически и химически апарати и др. т. подобни.

Чл. 100. По распореждане на Директора, тѣзи предмети се распредѣлятъ и връжватъ на съхранение и упражнение на учителитѣ, споредъ предметитѣ, които тѣ преподаватъ и споредъ тѣхната специалност.

Чл. 101. Всѣки единъ отъ учителитѣ е длѣженъ да пази въ най-добъръ и систематически редъ здрави и не-поврѣдени всичкитѣ предмети отъ колекцията, които сѫ повѣрени на негова грижа и той е лично отговоренъ за всичко, каквото би се случило съ тѣхъ, относително до тѣхната поврѣда, загуба и пр.

Чл. 102. Всѣки единъ отъ учителитѣ е длѣженъ да има точенъ и подробенъ списъкъ, въ който да сѫ вписані, съ сътвѣтствуваща номеръ, всичкитѣ предмети отъ колекцията, повѣрени нему за заведжение. Този списъкъ се съставлява въ два екземпляра, подписани отъ надлѣжния учителъ и Директора, отъ които единия съхранява учителътъ, а другия Директора на заведението.

Чл. 103. За всичкитѣ предмети отъ колекцията, приготвя се особни шкафове, приспособени за удобно нареджение въ тѣхъ споменжитѣ предмети и снабдени съ ключалки, отъ които ключътъ държи винаги надлѣжния учителъ.

Чл. 104. Всѣки единъ учителъ, на когото е повѣрено за съхранение каква и да е частъ отъ колекцията, длѣженъ е обязательно да показва на ученицитѣ всичко, което тя съдържа, когато дойде врѣме да се спомене въ преподаванието за нѣкой частъ отъ нея.

Чл. 105. Когато нѣкой нещастенъ случай е причинилъ неволно съсиване на нѣкой предметъ отъ колекцията, съ исключение на такива предмети, които се исхарчватъ при употреблението имъ (както разни химикали, цеви, реторти и т. п.), то затова се предизвѣстява Директора, въ присъствието на когото се съставлява актъ за станалото, отъ който актъ, копие се испровожда въ Министерството на Финансите.

Чл. 106. Преди края на всяка учебна година, всички единъ отъ учителитѣ, които заведватъ повърхнинтѣ тѣмъ колекции, представляватъ въ учителския съвѣтъ списъкъ на нови предмети за попълнение на тѣзи колекции, съ които е нужно да се снабди заведението, въ началото на идущата учебна година.

ГЛАВА XIII.

Учебните книги и училищните реквизитни потребности.

Чл. 107. На всички редовни ученици заведението набавя нужните учебни книги и училищни реквизитни потребности (пера, моливи, бои за рисуване, линии, пергели и т. п.).

Чл. 108. Както учебните книги, така също и училищните реквизитни потребности се определятъ, преди началото на учебната година, отъ учителския съвѣтъ, по предложението на учителитѣ.

Директора е длъженъ съ връзме да направи нужните распореждания за тѣхното набавяне.

Чл. 109. На всички учител, споредъ специалността му, се раздаватъ отъ Директора нужните предмети отъ споменитите по-горѣ, по потреба на ученицитѣ, които за това дава расписка на Директора. Учителя отъ своя страна, раздава тѣзи предмети тоже срещу расписка на ученицитѣ си, като държи смѣтка и слѣди, щото да не става никакво излишно злоупотребление съ тѣхното употребление.

Чл. 110. При края на всяка учебна година, слѣдъ свързване на испититѣ, надлежния учител събира отъ всички ученици, дадените тѣмъ учебни книги и неупотребени училищни реквизитни потребности (линии, пергели и пр.), които отъ своя страна, ги възвръща на Директора, придружени съ единъ точент за тѣхъ списъкъ. Тѣзи предмети се раздаватъ изново, по горѣзначеня редъ, на ученицитѣ, при настѫпването на новата учебна година.

Чл. 111. Бракуванието на исхабенитѣ и неприспособими вече за въ работа предмети и тѣхното замѣнение съ нови става чрѣзъ съставянието на единъ актъ, подписанъ отъ надлежния учител и Директора, въ който актъ трѣбва подробно да сѫ мотивирани причинитѣ на бракуванието.

ГЛАВА XIV.

Печатътъ, дѣлопроизводството и книговодството при заведението.

Чл. 112. Заведението има свой печатъ въ канцелярията си, на който, около Държавния гербъ, стои надписьтъ на заведението.

Чл. 113. Всички предписания, писма, телеграмми, вѣдомости, актове и други писменни изложежия, които заведението размѣнява съ Финансовото Министерство или съ кое да е друго държавно, обществено или частно учрѣждение или лице, съставляватъ кореспонденцията на заведението.

Чл. 114. Кореспонденцията се дѣли на входяща и исходяща. Входящата кореспонденция заключава всички писма, телеграмми и други книжа, които заведението получава, а исходящата — всички, които то испраща.

Чл. 115. Всички, получавани въ заведението книжа, се распечатватъ отъ Директора или отъ опълномощеното отъ него лице, който отбѣлѣва върху тѣхъ денът на приеманието, поставя нужната, споредъ съдѣржанието резолюция, и ги предава, за записване въ „входящия журналъ“ на лицето, което е натоварено съ това. Върху записаното писмо се поставя текущия номеръ на журнала.

Чл. 116. Записанитѣ въ журнала писма се прибиратъ отъ лицето, което съставлява отговора, ако изискватъ подобенъ, или отбѣлѣва да се пришиятъ въ надлѣжното дѣло, слѣдъ което се предаватъ на лицето, което реди и съхранява архивата на заведението. Отговора се приготвява въ най-непродължително време, най-късно въ растояние на три дни, ако съдѣржанието на писмото неизиска особни справки и дълги изложени.

Чл. 117. Ни едно писмо не може да се пришие въ дѣлото, преди да е поставено върху него забѣлѣжка „къмъ дѣлото,“ която зѣблѣжка трѣбва да е придружена съ надлѣжния подъ нея подпись.

Чл. 118. Преди да пришие писмото въ съответствующето дѣло, заведуващия архивата е длъженъ да отбѣлѣжи въ послѣднитѣ графи на входящия журналъ, врѣмето когато е испълнено писмото и номера на отговора, а също и номера на дѣлото, въ което се пришива.

Чл. 119. Всички исходящи отъ управлението на заведението писма, рапорти, вѣдомости и др. под. книжа, се подписватъ отъ Директора на заведението или отъ неговия намѣтникъ, въ случай на неговото отсѫтствие. Всѣко писмо, приготвено за испращане, трѣбва предварително да се прегледа да бѫде чисто, редовно и правилно написано и лишено отъ всѣкакви грѣшки и опущенія.

Чл. 120. Писмата намѣнени за испращане се записватъ предварително въ „исходящия журналъ“ отъ каждѣто текущия № се отбѣлѣжа, заедно съ датата, върху писмото, а въ самия журналъ се написва; както текущия номеръ и датата на испращанието, така също и учрѣждението или лицето, до което се испраща, и краткото съдѣржание на писмото. Датата и текущия номеръ се поставятъ и върху черновката (оригинала) на писмото.

Чл. 121. Подписаното, заномерованото снабдено съ печата на заведението писмо се испраща на учрѣждението, или лицето, до което е адресувано, а черновката заедно съ входящото писмо, се пришиватъ къмъ надлѣжното дѣло, като се забѣлѣжи сѫщеврѣменно, въ исходящия журналъ, номерътъ на дѣлото, въ което се пришива.

Чл. 122. Писмата се разнасятъ, чрѣзъ пощенските станции, но предварително тѣ се записватъ въ разсилната книга. Чиновниците отъ пощенското управление, на които се предаватъ за отправяне писмата, или лицата, до които тѣ сѫ адресирани, се подпиняватъ въ разсилната книга за тѣхното получаване.

Чл. 123. Черновките (оригиналитѣ) на исходящите писма, телеграмми, вѣдомости и пр. се съставятъ на особни листове за всѣки предметъ. Тѣ трѣбва да сѫ написани чисто, ясно и безъ много поправки.

Чл. 124. Лицето, което завежда архивата, има грижата да контролира разсилната книга, да ли сѫщъ всѣко отправено писмо има нужния подпись на получителя му.

Чл. 125. Постъпащите писма, както и черновките на исходящите писма, които имат еднакво съдържание се събират и съшиват във едно дѣло. Дѣлата, въ които сѫ събрани тѣзи книжа, биват толкова на брой, колкото разнообразни въпроси съдържа цѣлата преписка на заведението.

Чл. 126. По личния съставъ, за всѣко служаще лице, трѣбва да се състави особено дѣло. Всички ще носят единъ и сѫщъ номеръ, подъ разни букви. Преписката за личния съставъ ще се продължава и приписва въ сѫщите дѣла, безъ да се прикъсва ежегодно, а за другите въпроси, при началото на всѣка учебна година се подновява въ ново дѣлата, ако тѣ съдържатъ преписка по учебното дѣло и при началото на всѣка Финансова година се подновява отъзъ дѣла, които иматъ чисто административенъ или финансия характеръ.

Чл. 127. Преписката, която по съдържанието си, не може да се отнесе нито къмъ едно отъ заведението дѣла, а и по-важността си незаслужва да й се състави особено дѣло, се събира и приписва въ едно дѣло подъ заглавие „разна преписка“.

Чл. 128. Щомъ едно писмо се пришие въ дѣлото, то се номерира и се вписва въ списътъ, въ който е изложено съдържанието на писмата въ дѣлото, който списъ се приписва въ началото на всѣко дѣло.

Входящите и исходящите писма се редятъ въ дѣлата, първите споредъ датата на получаването имъ, а вторите споредъ редътъ на исходящия имъ номеръ.

Чл. 129. Едно дѣло нетрѣбва да съдържа повече отъ 250 листа. Надмине ли преписката това число, то по сѫщий въпросъ, съставлява се ново дѣло, подъ сѫщото наименование и номеръ, само съ особна буква подъ номера.

Слѣдъ като се свърши едно дѣло, то се пронизва, подпечатва и подписва съ подписа на Директора на заведението.

Чл. 130. Въ заведението се държи единъ общъ списъкъ на всичките дѣла, наредени по годините на тѣхното течение и единъ годишъ списъкъ, въ който сѫ вписаны всичките дѣла, заведени презъ годината тѣхните номери и предметътъ на тѣхното съдържание.

Чл. 131. Всичката кореспонденция,—телеграфна, писмовна, парична или посилочна, която заведението размѣнява съ Министерството и другите правителствени учреждения, се пренася бесплатно по пощата и телеграфа, съгласно узаконенията на Телеграфо-Пощенското Управление.

Надъ всичката предавана на пощата и телеграфа кореспонденция, трѣбва да се прилага винаги печата на заведението, а отгорѣ на пликътъ на писмата и др. кореспонденция се написва и номера, който носи това, кое да е писмо.

Чл. 132. Когато заведението испраща писма, телеграмми или други пратки, до частни лица, трѣбва на тѣхъ подъ адресътъ, да се забѣлѣжватъ думите: „да се таксуватъ“ и слѣдуемите такси се взематъ отъ получителя въ обикновенъ размѣръ.

Чл. 133. Лицето, къто ще получава кореспонденцията на заведението отъ пощата, трѣбва да е снабдено съ нуждната довѣренистъ, съставена отъ два екземпляра, отъ които едина се пази въ пощенското писалище, а другия носи опълномощеното лице, за да го представи

при всѣко поискване. Довѣренистътъ може да бѫдѣтъ или за всички или само за нѣкои видове кореспонденции.

Чл. 134. Забранено е да се включава при правителствената кореспонденция и частни писма.

Чл. 135. Както кореспонденчната, така сѫщо и финансова часть при заведението, трѣбва да се държи въ най-голѣма точностъ и ясностъ.

Чл. 136. При покупките и продажбите на какви и да било предмети отъ заведението, управлението ще е длѣжно да се съобразява точно съ закона и правилника „за отчетността по бюджета“, издадени отъ Министерството на Финансите и встѫпили въ сила отъ 1 Януари 1885 година.

Чл. 137. При вземанието отъ Държавното съкровище или внасянието въ него парични сумми, управлението на заведението трѣбва да се съобразява точно съ правилника „за устройството отчетността и дѣловодството на окрѣжните и околоврѣсни ковчежничества“, издаденъ отъ Министерството на Финансите и встѫпилъ въ сила отъ 1 Януари 1885 година.

Чл. 138. Съставянието на оправдателните документи по израсходванието сумми и тѣхното вписание въ ковчежничество, трѣбва да става съобразно и въ съгласие съ правилника „за способа на произвеждането държавни расходи и документите, които трѣбва да ги оправдаватъ“, издаденъ отъ Министерството на Финансите и влезналъ въ сила отъ 1 Януари 1885 година.

Чл. 139. Управлението на заведението е длѣжно още да се съобразява точно съ закона и правилника „за вещественна отчетност“, издадени отъ Министерството на Финансите и встѫпили въ сила отъ 1 Януари 1885 година.

Чл. 140. Управлението на заведението е длѣжно да се старае всячески, щото разносите на заведението да не надминватъ предѣлите на бюджета, а ако е възможно да ставатъ винаги економии тамъ, кѫдето това е възможно. За тая цѣль, управлението на заведението ще си състави една програма, споредъ която ще бѫдѣтъ распределени точно сумите отъ всичките параграфи на расхода, съобразно съ врѣмето, презъ което ще се израсходватъ тѣзи сумми.

Чл. 141. Предѣлътъ, които се произвеждатъ или култивиратъ въ заведението (жито, зеленчуци, месо и т. п.) и служатъ за негово употребление, трѣбва да бѫдѣтъ оцѣнявани и тѣхната стойност да се записва въ приходъ на заведението, а истеглените за тѣхната покупка сумми да се внасятъ, като доходъ въ хазната.

Чл. 142. Оцѣнението на произведените или добитите чрезъ култивиране предмети, каквито тѣ и да сѫ, става отъ една комиссия, назначени отъ Директора на заведението. Оцѣнката се вписва въ особената за тая цѣль пригответена „оцѣнителна книга“.

Такава оцѣнителна книга се държи за всичките произведения въ заведението предмети (храни, добитъкъ, вълна, сирень, млѣко, зеленчуци, медъ, коприна, и пр.) безъ различие, били тѣ за проданъ или за вътрѣшно употребление.

Чл. 143. За покупка на предмети, които не съставляватъ текущъ расходъ (мобили, инструменти, учебни пособия, книги за библиотеката и т. п.), трѣбва да се иска

винаги предварителното разрешение на Финансовото Министерство.

Чл. 144. Набавинието материали за храна, дръхитъ на въспитаниците и т. п., тръбва да става съ отдаване чрезъ търгъ на предприемач, а само въ извънредни случаи, оправдани отъ самите обстоятелства, могатъ да се набавятъ по хазайственъ начинъ и то като се вземе за това предварителното разрешение отъ Министерството на Финансите.

Чл. 145. При края на всяка финансова година, управлението на заведението представя подобренъ отчетъ за общата печалба, която е имало заведението, презъ истекла година отъ своите произведения и разносите, които съ станили за получаването или изработванието на тези произведения.

Чл. 146. Следътъ свършванието на финансовата година управлението на заведението представя и единъ подобренъ отчетъ, по упражнението на бюджета презъ истекшата година, като изложи подробно, както сумите съ които се е надвишилъ нѣкакъ поради отъ бюджета и сумите, економисани отъ този бюджетъ, тъй също и мотивите за надвишението и економисаните сумми.

Чл. 147. Управлението на заведението е длъжно да събира и бѣлѣжи постоянно нуждните данни, при упражнението на бюджета и при представяне рапорта си, съ предложение за измѣненията, които има да станатъ въ бюджета за следующата година, да изложи подробно оправданията, които съ предизвикили тези измѣнения на основание събраниятъ данни, изложени по-горе.

Предложенията, въ които ще бѫдатъ изложени измѣненията, които има да станатъ въ бюджета за следующата година и тѣхните мотиви, тръбва да бѫдатъ испроводени въ Министерството на Финансите, най-късно въ началото на мѣсяцъ Юлий.

Чл. 148. Освенъ книгите потръбни за дѣлоизводството и счетоводството (предвидени и за други Държавни учреждения) и тѣзи, които ще се укажатъ нуждни отъ точното приложение и упражнение на настоящия правилникъ, (главна книга за расходите на заведението, споредъ бюджета за текущата година; квитационна книга, отъ която се отрѣзватъ квитанции срѣщу всяка сума, постигната въ заведението; главна книга за приходите на заведението, която тръбва да сътвѣствува и върви съгласно съ квитационната книга; контролна книга на заведението, по отпуснатите авансови сумми и представените срѣчу тѣхъ оправдателни документи; книга за ежедневните расходи на заведението въобще; книга за смѣтките на продадените отъ заведението предмети и др. т.), заведението ще държи още и следующите книги:

- а) общъ инвентаръ за всичките принадлежности въ заведението;
- б) главна книга за вписването на всичките ученици;
- в) класни книги за отсътствията на учениците;
- г) класни книги за успѣхътъ поведението и прилежанието на учениците;
- д) присъствиена книга на учителите;
- е) книга за отсътствия и отпуски на учителите;
- ж) книга за протоколите на учителския съвѣтъ;
- з) книга за входящи и исходящи книжа;
- и) книги за произведенията, получени при чифликъ

(отъ нивите, ливадите, пасбищата, градините, горите, чиеларника, конриноводството, лозята и пивниците и т. п.). Тази книга тръбва да бѫде подраздѣлена на толкова особни глави, колкото видове приходи има чифликъ и тръбва да бѫде така водена, щото заедно съ дохода отъ кой да било производителъ артикулъ, да се държи точна сметка и за расходите покрай него, както: стоимостта на съмето, торътъ, стоимостта на работата, надниците на работниците, амортизацията на инструментите и машините и т. н.

к) книга за добитъка при чифликъ. Тази книга тръбва да бѫде подраздѣлена на толкова особни глави, колкото видове добитъкъ се отглежда при чифликъ (за впрегатния добитъкъ, за малъчения добитъкъ, за овцетъ, за конетъ, за свинетъ, за гадоветъ или птиците и др.). Водението на тази книга тръбва да бѫде така уредено щото заедно съ прихода и прихода отъ който и да би било видъ добитъкъ, да може да се вижда тутакъ си и расхода покрай него, както: разносите за храната, за лѣкарства, за коване и т. п.;

л) книга за планът на съидбообращението (алтернативната ротация), приетъ за съдѣвание въ чифликъ и неговото упражнение;

м) книга за катадневните работи съ впрегатния добитъкъ (олове, коне);

н) книга за ръчна катадневна работа на постоянните и наемните работници при чифликъ;

о) книга за работата на учениците, при практическите имъ занятия изобщо и по дежурството;

п) дневникъ за всичките купени или набавени отъ доставчика материали, находящи се въ склада съ провизията;

р) книга за ежедневните расходи, по храна на пансионерите (водятъ дежурните ученици);

с) книга за наказанията;

т) книга за болницата;

у) опись на дръхите и другите вещи, раздадени на пансионерите срѣчу расписка; и

ф) книга за вписване важните за заведението събития.

III.

Приеманието на ученици, учението и вътрешния редъ въ заведението.

ГЛАВА I.

Приемание на учениците.

Чл. 1. Приеманието на учениците въ Държавните практически земедѣлъчески училища става въ началото на всяка учебна година, исклучително въ самата дирекция на заведението, отъ 20 до 28 августъ включително. По-късно могатъ да се приематъ ученици само съ разрешението на Финансовото Министерство, чрезъ ходатайството на самия Директоръ на заведението.

1. Задѣлка. Прощението, частните заявления и писма, отправани отъ кандидати за ученици до Министерството на Финансите, оставатъ бѣзъ всяко последствие и на просителите нѣма да се отговаря.

2. Задѣлка. Кандидатъ за ученици въ практическите земедѣлъчески училища, които живѣятъ въ отдалечени окръзи, могатъ само чрезъ окръжните управи-

тели, или постоянните комисии, да провождатъ предварително своите прошения, заедно съ всичките нуждни документи, до дирекцията на коя да е отъ тези заведения, но най-малко 25 дни преди срока, определенъ за приемане на ученици. На такива прошения дирекцията отговаря такъ чрезъ окръжния управител, или постоянната комисия и, ако отговорът бъде утвърдителенъ за приеманието на кой да било кандидатъ, той тръбва непременно да се яви и лично самъ точно въ срока, означенъ за приемане въ заведението и да се подчини на предварителенъ испитъ, ако има нужда за това.

Чл. 2. Всъки, който иска да бъде приетъ за новъ ученикъ, било като стипендиянтъ или своеокостенъ, тръбва да подаде до Директора на заведението прошение, придружено съ всичките изискуеми документи, указанi по-долу.

Чл. 3. Старитъ ученици преминватъ въ по-горенъ класъ, на основание испититъ, дадени отъ тяхъ при края на истекшата учебна година. Тези отъ тяхъ, които не съ дали напълно удовлетворителни испити, подлагатъ се на повторителенъ испитъ.

Чл. 4. Ако нѣкой кандидатъ за ученикъ се прияви съ желание да постижи въ по-горенъ класъ, то прозбата му може да се испълни само въ такъвъ случай, ако такъвъ кандидатъ може да издържи испитъ, както отъ теоретическитъ тѣй ежъ и отъ практическитъ занятия, които съ били преподавани въ предходящия класъ, или въ предходящитъ класове.

Чл. 5. Учащите се въ държавните практически земедълчески училища биватъ само „редовни“ ученици. Тяхното приемане става по следующите условия:

а) да съ свършили съ добъръ успѣхъ, не по-рано отъ една година, поне II класъ на нѣкое държавно класно училище, или ако съ слѣдовали въ не държавно класно училище, то да могатъ да издържатъ съ добъръ успѣхъ испитъ по предметитъ, определени за издържане отъ тяхъ приемателенъ испитъ;

б) да не съ по-млади отъ 16 години, нито по-стари отъ 20 години;

в) да представятъ училищните си свидѣтелства отъ последната година, които да се отличаватъ, най-малко, съ похвално поведение и постоянно трудолюбие;

г) да съ снабдени съ медицинско свидѣтелство, за че съ присаждани отъ синаница и съ поднѣлно здрави и добре развити тѣлесно за механическа работа;

д) да иматъ кръщенло свидѣтелство;

е) да представятъ писмо отъ своите родители, наставници или опекуни, че съ тѣхно знание постъпватъ въ заведението и че ще бѫдатъ подъ тѣхния надзоръ и грижа до свършването на курсътъ;

ж) да представи всъки отъ тяхъ, при записването си, налична или писменна гаранция, въ размѣръ отъ 100 лева, за предварително обеспечение причиненитѣ зауби въ пансиона или училището отъ тоя кой да е ученикъ.

Забѣлѣжка. 1. За всъка една такава загуба, гарантина, който е издава писменната гаранция, тръбва да брои, въ края на учебната година припадающата се сума, иначъ на такъвъ ученикъ нѣма да се издава никакво свидѣтелство и гарантина ще се тегли на сѫдъ.

Забѣлѣжка. 2. Въ управлението на заведението се държи особна книга, въ която се вписватъ, както постъпватъ гаранции, тѣй ежъ и причиненитѣ прѣзъ годината поврѣди и, при края на учебната година, управлението на заведението изравнява смѣтките въ тази книга, събира

длъжимото и въ началото на новата учебна година, завежда и заново нова рубрика за тези смѣтки.

Чл. 6. Опѣзи младежи, които искатъ да постигнатъ, като държавни стипендиянти или полустипендиянти, длъжни съ да представятъ, заедно съ своите прошения, освенъ всичките други документи, изброени въ п. п. а, б, в, г, д, е и ж, отъ чл. 5 на този правилникъ, още и следующите:

а) свидѣтелство за бѣдност, издадено отъ надлѣжното общинско управление и приподписано отъ инспектора на надлѣжния учебенъ окръгъ;

б) задължително писмо, подписано отъ двама порожители, че ако приетия стипендиянтъ напусне прежде временно заведението или бѫде исключенъ отъ него (по неповинование на установения въ заведението редъ по безнравствено поведение, констатирано съ протоколь отъ учителския съвѣтъ и немарливо занятие и неудовлетворителенъ успѣхъ, показачъ прѣзъ течението на една учебна година), то порожителите да заплатятъ израсходваната за него сума за врѣмето, прѣзъ което е билъ стипендиянтъ въ заведението, въ размѣръ на суммата, която плащащъ своеокостнитъ ученици.

Чл. 7. Учителския съвѣтъ при заведението, въ пълния си съставъ, образува приемателна комисия, която разглежда прошенията и документите на просителите, испитва онѣзи, които тръбва да издържатъ приемателенъ испитъ и се произнася за приеманието или отхвърлянето на нѣкого отъ просителите. Тези свои занятия приемателната комисия тръбва да свърши безусловно до 31 августъ.

Чл. 8. Заключението на учителския съвѣтъ, по приеманието на новопостъпившите ученици въ заведението, изложено въ особенъ протоколъ, се испраща незабавно съ рапортъ отъ директора до Министра на Финансите, който потвърждава или отмѣнява постановлението на приемателната комисия.

Забѣлѣжка. Листътъ на новопостъпившите ученици, който се препраща въ Министерството на Финансите, тръбва да съдѣржа точно и подробно следующите свѣдѣния за всѣки новопостъпилъ ученикъ:

а) име и фамилия на ученикътъ;

б) родомъ отъ (окръга, околията, селото и града);

в) възрастта въ години;

г) вѣроисповѣдане;

д) народностъ;

е) какво училище и кой класъ е свършилъ, преди да се прияви за постъпване въ заведението;

ж) занимава ли се е съ нѣкаква практическа работа до постъпването му въ заведението, каква и къдѣ;

з) име и фамилия, занятие и мястоожителство на родителите му или настойника;

и) отъ кого е подписана представената гаранция (ако е стипендиянтъ или полустипендиянтъ);

ї) въ кой класъ постъпва;

к) като стипендиянтъ;

л) като полустипендиянтъ;

м) като своеокостенъ;

н) поведението, означено въ свидѣтелството му;

о) трудолюбието и успѣхътъ, показани въ свидѣтелството му;

п) описание на представените съ прошението му документи.

Чл. 9. Повторителните и приемателните испити ще стават отъ 25 до 28 август включително.

Чл. 10. Своекостните ученици при държавните практически земедълчески училища, плащатъ по 300 лева годишно, а полустипендиянтите по 150 лева и то въ предплатата: първите по 100 лева за всичко четиримесечие, а вторите по 50 лева за същото време. За тази плата те получватъ: помъщение, отопление, освѣтление, дръхи, храна, пране, бания, лѣкарства и всичките потребни учебници и учебни пособия.

Чл. 11. Ако на нѣкой своекостенъ ученикъ или полустипендиянтъ преплатата закаже повече отъ 15 дни, то той се отстранява отъ пансиона на заведението, а за исплатището на припадающата се за 15 дни сумма се спира за своекостните отъ вложената гаранция отъ 100 лева, а за полустипендиянтите се търсят припадающата се плата отъ поръчителите, които сѫ подписали неговата гаранция.

Задълъжка. Ако нѣкой своекостенъ ученикъ или полустипендиянтъ напусне заведението, или бѫде отстраненъ отъ него, то той загубва правото на предплатената сума, която остава за възполза на училищната библиотека.

Чл. 12. Както учебниците, тѣй сѫщо и ония отъ учебните пособия, които не сѫ исподрѣбвани (линии, пергели и тѣмъ подобни) се раздаватъ на учениците подъ расписка и слѣдъ свършването на курсътъ, тѣ сѫ длъжни да ги предадатъ въ запазенъ видъ, макаръ и употребявани. Невнимателното обръщане съ тѣзи предмети, или тѣхното сило исхабяване, предизвиква заплащанието имъ отъ страна на ученика, отъ вложимата за тая цѣлъ сума отъ 100 лева.

ГЛАВА II.

Учение, траение на уроци и распусти

Чл. 13. Учебната година захваща отъ 1 септември и се свързва на 15 юли.

Чл. 14. Въ началото на учебната година, учителските съвѣти установяватъ годишната программа на теоретически и практическите занятия, съгласно учебната основа на заведението, съ означение учителите за всички класъ и всички предмети. Тая программа се испраща въ Министерството за утвърждение, най-късно до 5 септември.

Чл. 15. На основание на годишната программа, всички учител е длъженъ да приготви, най-късно до края на мѣсецъ септември, подробенъ конспектъ на учебния, или практически материалъ, който има да се прекара презъ учебната година. Тѣзи конспекти придружени съ списъкъ на учебниците, по които ще се преподава, дирекцията испраща въ Министерството на одобрение.

Чл. 16. Занятията, лѣтѣ ще се продължаватъ отъ 7 до 12 часа предъ обѣдъ и отъ 2 до $6\frac{1}{2}$ слѣдъ обѣдъ; зимѣ отъ $7\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$ часа, а слѣдъ обѣдъ отъ 2 — 6 часа.

За това ще се правятъ отдѣлни программи, за седмичните часове, за лѣтно и за зимно време, които, одобрѣни отъ Министерството, ще се заляпятъ въ класните стаи.

Чл. 17. Всички урокъ отъ теоретическо занятие трае по 1 часъ, съ искключение на уроците по рисуването и чертанието, които може да траятъ и по два часа непрекъснато. Практическите занятия трѣбва, по възможностъ, да се държатъ въ непрекъснато време.

Чл. 18. Зачеванието и свършването на занятията се огласява съ удране на звѣнецъ.

Чл. 19. Въ особна „книга за присѫтствие“ учителите ще записватъ присѫтствието и занятието си въ класъ за всички части.

Чл. 20. Учителите, които ръководятъ практическите занятия, ще даватъ на Директора седмиченъ отчетъ по тѣзи практически занятия изобщо и за всички ученици отдѣлно.

Чл. 21. Учителите по теоретическите занятия сѫ длъжни така да распределятъ работите си, щото всички ученици да бѫдатъ испитвани отъ всички предмети, поне веднаждъ въ 6 недѣли.

Чл. 22. На края на всички мѣсецъ, преподавателите по български язикъ, аритметика, счетоводство и геометрия сѫ длъжни да задаватъ на учениците си композиции отъ изученото. Тия композиции, заедно съ забѣлѣжките, при испитванието на всички ученици — служатъ за прецѣнение на шестнадѣлния му успѣхъ.

По сѫщия предмети, преподавателите задаватъ на учениците всички мѣсецъ, най-малко по 1 домашно упражнение, което учениците записватъ на чисто, въ особенъ тетрадъ.

Чл. 23. Тетрадите за композиции, както и за домашните упражнения, и чиртежните листове на учениците отъ цѣлата година ще се излагатъ за преглеждане на правителствени комисари за испитите, при края на учебната година.

Чл. 24. Учителите държатъ за всички класъ, по една класна книга, въ която забѣлѣжватъ: отсѫтствията, успѣхътъ, прилѣжанието и поведението на учениците.

Чл. 25. Презъ годината има три распусти: първия отъ 10 дни и почва два дни преди Рождество Христово, втория сѫщо отъ 10 дни и почва отъ вечеръта на страстниятъ четвъртъ и третия отъ 16 юли до 1 септември.

Редовни отпусти има всяка сѣмббота слѣдъ обѣдъ, всички святи недѣли и неприсѫтственни дни, предвидѣни и за другите държавни учебни заведения въ България.

ГЛАВА III.

Испити и свидѣтелства.

Чл. 26. Испитите биватъ:

а) приемни, за нови ученици, по: български язикъ, аритметика и естественна история, въ размѣръ на II-ти класъ отъ държавните реални гимназии;

б) повторителни отъ по единъ предметъ, по който ученикътъ билъ получилъ годишна бѣлѣжка, по успѣхътъ си, по-малко отъ «удовлетворителенъ»;

в) годишни отъ всичките предмети на изучения материалъ.

Чл. 27. Приемните и повторителните испити ставатъ при началото на учебната година, предъ комиссия, състояща се отъ Директоръ и двама учители.

Чл. 28. Годишните испити се държатъ въ края на учебната година. Тѣхното наченование и свършване а особено за послѣдния класъ, който свързва пълния курсъ на заведението, се опредѣля отъ Министерството на Финансите, по запитванието отъ страна на Директора съ особенъ рапортъ, и за тѣзи испити, Министер-

ството командира своя комиссаръ, който и присъствува на тъхъ, до свършванието имъ.

Чл. 29. Годишните бължки се опредѣлятъ, окончательно, по този начинъ: два пъти вземена испитната бължка се събира съ средната бължка отъ учебната година и получениятъ сборъ се дѣли на три. Ако остатъкъ отъ това дѣление е по-малъкъ отъ половина, то той не се смѣта, ако ли е половина или повече, то се зема за цѣла единица.

Годишните бължки, по поведението и приложението, се установяватъ въ учителския съвѣтъ, по предложение на класния учител и споредъ бължките въ класната книга.

Чл. 30. Годишните бължки по успѣхътъ, поведението и приложението, внасятъ класните учители въ особенната рубрика на класните си книги и отъ тукъ словомъ — въ главния списъкъ на учениците.

Чл. 31. Приетите бължки, за оцѣнение на успѣхътъ, сѫтъ 1 до 6, а така сѫщо и за поведение и приложението, споредъ както слѣдва:

Степени на бължките:

	6	5	4	3	2	1
Поведение	Примѣрно	По-хвално	Добро	Средно	Лошо	Укорено
Приложение	Постоянно	Много добро	Добро	Удовлетворительно	Слабо	Непостоянно
Успѣхъ	Отличенъ	Добръ	Добръ	Удовлетворительно	Слабъ	Лошъ

Чл. 32. За да мине въ по-горенъ класъ, ученикътъ трѣба да не е получилъ, по успѣхъ, отъ кой да е предметъ, или отъ практическите занятия, ни една годишна бължка по-малка отъ «удовлетворителъ».

Чл. 33. Учителския съвѣтъ, преди сключаванието на учебната година, се произнася: кои ученици и по кои предмети могатъ да се допуснатъ на поправителенъ испитъ.

Върху свидѣтелството на всѣки ученикъ, комуто се допушта поправителенъ испитъ, ще се забѣлжи: «ще прави повторителъ испитъ отъ (предмета)». Резултатътъ отъ повторителния испитъ забѣлжва Директорътъ на гѣрбътъ на свидѣтелството.

Ученикъ, съ слаба бължка отъ практическо занятие, не се допушта на поправителенъ испитъ.

Чл. 34. На ученикъ, който не издръжи испитъ по всичките предмети, не се дава свидѣтелство; на такъвъ може да се даде отъ Дирекцията само удостовѣрително, че е слѣдвалъ до извѣстно врѣме въ училището, съ общи бължки по приложение и поведение.

Чл. 35. Свидѣтелствата, пригответи отъ класния учителъ, съдѣржатъ бължките отъ главния списъкъ за успѣхътъ по теоретическите и практическите занятия, по поведението и приложението. Тѣ се подписватъ отъ Директорътъ, отъ класния учител и отъ учителите на предметите, и се подпечатватъ съ училищния печатъ.

Въ свидѣтелствата се вписватъ отсѫтствията, въобще, и неоправданието отдељно. Тия послѣдните понижаватъ, доколкото, бължките по поведението.

Чл. 36. На ученици, които завършватъ цѣлия курсъ на държав. практически земедѣлъчески училища, ще се

даджатъ особени дипломи, приподпишани и отъ Министерския комиссаръ, който е присъствува на испитите.

Чл. 37. За дубликати отъ годишните свидѣтелства ще се взема по 2 лева, а за завършенъ курсъ — по 10 лева, отъ своекостните ученици, за въ полза на училищната библиотека. Държавните стипендии и полустипендии неплащатъ нищо за свидѣтелствата.

ГЛАВА IV.

Дисциплинарни правила.

Чл. 38. Всѣки, който стане ученикъ въ държавните практически земедѣлъчески училища, дълженъ е да испълнява всичките правила на дисциплината.

Чл. 39. Учениците сѫтъ длѣжни точно и редовно да присъствуватъ на практическите занятията. Щомъ удари училищния звънецъ, всички трѣбва да влѣзатъ въ класътъ, и съ типина да очакватъ учителя си.

При влизане и излизане на учителътъ, учениците ще му отдаватъ приличната честъ.

Чл. 40. Презъ врѣме на преподаванието, или практическите занятия, тѣ трѣбва да се занимаватъ само съ зададената имъ отъ учителя работа и да не напушчатъ занятията си, освѣнъ по твърдѣ важни нужди и то съ дозволение на учителътъ.

Чл. 41. Учениците сѫтъ длѣжни да пазятъ всичките училищни принадлежности. Всѣка поврѣда трѣбва да се заплати, а споредъ случая, и да се накаже.

Когато не може да се открие причинителътъ на искъдваща поврѣда, тогавъ ще се счита, че поврѣдата е станала отъ всичките, та за това тя ще се заплаща отъ всичките ученици отъ класътъ.

Чл. 42. Всѣко неприлично и безиравствено поведение отъ страна на кой да било ученикъ, учениците трѣбва да го съмѣтатъ, като нападение на честта на всичките и за това нетрѣбва да го търпятъ. Особено не може да се търпи ученикъ, който не уважава училищния редъ и предпоставените си и който е непослушенъ, или грубъ къмъ учителите си.

Чл. 43. По между си учениците трѣбва да живѣятъ братски: въ занятията да си помагатъ взаимно, а въ обнасъките си да бѫдатъ искрени. Особено да сътраятъ отъ враждебни и настроени донесения за престъпления, за които учителътъ самъ не ги е питалъ.

Чл. 44. Въ всичките си работи, учениците трѣбва да държатъ чистота, редъ и пестение.

Тѣ сѫтъ длѣжни да пазятъ най-голѣма чистота и редъ и въ всичките помѣщенія на заведението.

Чл. 45. Отсѫтствия, както отъ теоретическите, така и практическите занятия, ще се забѣлжватъ въ свидѣтелствата; неизвинените отсѫтствия смаляватъ бължката по поведението.

Чл. 46. За отпусъкъ трѣбва да моли ученикътъ, чрезъ класния си учителъ, отъ Директорътъ.

Който, безъ дозволение, излезе изъ училището, или който си продължи отпусъкъ на повече отъ 8 дни, безъ да увѣдоми, съмѣта се за исключень и се постъпва съ неговата гаранция (и предплата за своекостните), съгласно правата, които дава настоящия правилникъ на заведението.

Въ послѣдниятъ случай, само лѣкарско свидѣтелство

може да извини продължителното отсъствие на ученикът.

Чл. 47. Всички ученици сѫ дължни редомъ да дежурствуватъ, отдѣлно и за класоветъ.

Чл. 48. Извънъ училището, учениците тръбва да държатъ поведение, прилично на единъ ученикъ.

Чл. 49. Никакви дружества на учениците не се позволяватъ. Тѣ могатъ да се ползватъ само съ библиотеката на заведението, отъ кѫдето ще имъ се издаватъ книги, по веднажъ въ недѣлите, отъ учителът, който е натоваренъ да завежда библиотеката на заведението.

Чл. 50. Пушение на тютюнъ въ училищнитѣ помѣщания и на публични мѣста е строго запретено. На по-младите ученици пушението е съвсѣмъ запретено.

Чл. 51. Запретено е на учениците да посѣщаватъ кафенета, гостиници и други какви и да било публични заведения, било въ селото или въ градът, а уловенитѣ въ престрѣлния, предвидени отъ този членъ, се строго наказватъ.

Чл. 52. На учениците се строго забранява да се събиратъ, било кѫде и да е, съ лица отъ съмнително поведение и такива, които по своята възрастъ и занятие, несъответствуваха на положението на единъ ученикъ.

Чл. 53. На всички ученици се забранява, подъ най-строго наказание, четението, получването или държанието на такива книги и вѣстници, които нѣматъ нищо общо съ тѣхната специалностъ или наука и които нѣматъ никакво научно или чисто образователно съдѣржание.

Чл. 54. Безъ предварителното разрешение на Директора отъ заведението, никой ученикъ не смѣе да печати и публикува нищо въ вѣстници, периодически списания или какви и да било печатни книги.

Чл. 55. Политически и религиозни разисквания се забраняватъ абсолютно на всички ученици отъ заведението, подъ страх на пай-строго наказание.

ГЛАВА V.

Правила за стипендиянтите и за пансионътъ въобще.

Чл. 56. Държавните стипендиянти въ всичко тръбва да бѫдатъ примѣръ на другите ученици.

Чл. 57. Стипендиянти, които неможе да премине въ по-горенъ класъ, загубва стипендията си.

Чл. 58. Стипендиянти, както и другите ученици отъ държавните прикт. земедѣлчески училища, тръбва да носятъ еднокройно облѣкло, именно: панталони, блуза и шинель отъ шафкъ и черна кожена шапка.

Вратника на блузата е обѣрнатъ и обточенъ съ два сини гайтани; сѫщо и на ржавите и на панталоните ще има по единъ синъ гайтанъ. Блузата ще се закопчова отъ предъ съ металически копчета.

Чл. 59. Всички отъ стипендиянти въ заведението получаватъ:

I. Всички 6 мѣсека по:

- 1) единъ чифтъ обуща;
- 2) два чифта чорапи.

II. Всичка година по:

- 3) три ризи;
- 4) три чифта гащи долни;
- 5) два пенкирия за лице;
- 6) четири кърпи за пость;
- 7) два чифта партянки (обивки) вместо чорапи за лѣтно врѣме.

8) Една блуза } отъ дочено, пепеливо платно
9) едини панталони } които ще имъ служатъ за
10) една тънка шапка } практическите занятия на
полето.

III. Всички 18 мѣсеки по:

- 11) единъ чифтъ шаечени панталони; } съшити споредъ
- 12) една шаечна блуза (мундиръ); } приетата едно-
- 13) единъ коженъ калпакъ съ дъно } крона форма за
отъ синъ сукно. заведението.

IV. Веднажъ за винаги, до като трае курсътъ при заведението по:

- 14) единъ шинель;
- 15) единъ ремикъ за опасване;
- 16) единъ желѣзенъ креватъ;
- 17) единъ сламениникъ;
- 18) една черга за завиване;
- 19) два чершава за креватъ;
- 20) една възглавница;
- 21) два калжфа за възглавницата;
- 22) едно долапче за книгите и други вещи на всѣ-
кого единого.

V. Споредъ нуждите, въ различно врѣме:

23) Всички реквизити за писменни потребности и учебници.

Чл. 60. На края на всѣка седмица, учениците предаватъ, чрѣзъ дежурния и по списъкъ, препирките си на перачката, която, по сѫщия списъкъ, ги връща опрани пакъ на дежурния.

Чл. 61. На края на всѣки мѣсецъ, икономътъ пре-
глежда всички дрѣхи на учениците и донася на ди-
ректора за тѣхното състояние.

Чл. 62. Износените дрѣхи учениците повръщатъ въ управлението.

Чл. 63. Запрещава се на пансионерите да въвеждатъ въ пансиона чужди лица.

Тѣ могатъ да приематъ само ония лица, които сѫ получили разрешение отъ Директорътъ да посѣтятъ нѣкого отъ тѣхъ и то въ определената за таково назна-
чение стая.

Чл. 64. Нито единъ ученикъ не може да излѣзе изъ пансиона, необлѣченъ въ формата, приета за носение отъ пансионерите.

Чл. 65. Хазартни игри сѫ строго забранени на всички ученици въ заведението.

Чл. 66. Каквътъ да е пакетъ, преди да се внесе въ пансиона, тръбва да се прегледа отъ Директора.

Внасяне пития или ястия въ пансиона е строго забранено.

Чл. 67. За всѣкви искания, или разрѣшения, учениците ще се обръщатъ къмъ Директора.

Колективни искания сѫ пай-строго запретени.

Чл. 68. Въ недѣли и празнични дни, учениците могатъ да излизатъ изъ пансиона, само слѣдъ обѣдъ, но нѣма да закъсняватъ повече отъ 6 часа.

Чл. 69. Който ученикъ иска да отиде въ градътъ, тръбва да помоли за разрешение, чрѣзъ класния си учителъ, отъ Директора. Той разрѣшава такъвъ отпускъ, но само при важна нужда.

Който не се завръне въ пансионътъ на определеното въ билетъ за отпускъ врѣме, подлѣжи на наказание.

Чл. 70. Запретено е на учениците да си чистятъ дрѣхите, или обущата въ спалните.

Чл. 71. Ако нѣкой отъ учениците се разболѣе, то той ще заяви, чрѣзъ дежурния, на Директора.

Чл. 72. Никой не бива да ходи въ болницата да посещава болни, безъ знанието на Директора.

Чл. 73. Запретено е на учениците да правятъ какви да било шумни забавления въ пансиона.

Чл. 74. Учениците ще се съобразяватъ точно и съслѣдующите задължения:

а) зимѣ и лѣтѣ ще ставатъ на 6 часа, а въ празнични дни на 7 часа сутрина;

б) едноврѣменно ще дохаждатъ въ трапезарията: на 7 часа сутрина за чай, на 12 часа (зимѣ на $12\frac{1}{2}$) за обѣдъ и на 6 а лѣтѣ на 7 часа за вечеря;

в) отъ 7—8 часа до $9\frac{1}{2}$ —10 часа вечеръ, ще си приготвяватъ уроцитѣ, въ стайнѣ за занятие.

г) на 10 часа вечеръ, всички ще бѫдатъ събрани въ една опредѣлена стая, за обща провѣрка, и

д) по провѣрката, всички ще си легнатъ, слѣдъ обща молитва.

Чл. 75. На учениците се дава за яденіе:

а) хлѣбъ, всѣкокъ колкото изяде;

б) сутрина чай, а по нѣкога и млѣко съ хлѣбъ;

в) на обѣдъ чорба и готвено месо (говѣждо, овче, свинско), а вечеръ готвено месо, а по нѣкога сирене.

Месото ще се готови на разни ястия съ зеленчуци, картофи, зелие, бобове, оризъ и пр.

Забѣлѣжка. За готвение гозбитѣ ще има особна программа за всѣки день, дадена на готовачтѣ, споредъ която ще се съобразяватъ.

Чл. 76. Презъ великите и коледните пости ще се готови постно само презъ първите и послѣдните седмици.

Чл. 77. Запретено е, подъ страхъ на най-строгое наказание и испълждане отъ заведението, щото, слѣдъ като сѫ си лѣгли всичките пансионери, да стане нѣкой отъ тѣхъ и се отдалечи отъ зданието на пансиона.

Чл. 78. Забранено е, абсолютно, на недежурните пансионери да влизатъ въ готовачницата и перачницата.

Чл. 79. Всичките ученици, живущи въ пансиона, сѫ задължени да испълняватъ, безъ всѣко пререкане и противорѣчие, всичките распорѣждания и заповѣди, дадени отъ Директора или отъ учителите на пансиона, както по расчистванието и нареджанието на пансиона, классовете или дворътъ на заведението, така сѫщо и по испълнението на каква и да било работа, за която бѫдатъ накарани да ѹж извѣршатъ. Тѣзи, които откажатъ безусловно повиновение въ тоя случай или които съукриване гледатъ да избѣгнатъ испълнението на възложената тѣмъ работа, се отстраниватъ незабавно отъ заведението, като нарушители на настоящия правилникъ.

ГЛАВА V.

Наказания.

Чл. 80. Всѣко престъпление на правилата, указанія въ настоящия правилникъ, се наказва и ако ученикъ не се поправи, то наказанието постепенно се увеличава.

Чл. 81. Първа степенъ наказание е мърzenie отъ учителътъ, който е забѣлѣжилъ престъпленето.

Това мърzenie може да стане, споредъ обстоятелствата, и предъ цѣлия класъ.

Чл. 82. Ако това наказание неподѣйствува на ученикъ, или самото престъпление е доста важно, то учителътъ записва това престъпление въ класната книга,

а класниятъ учителъ направя укоръ на ученикътъ, предъ цѣлия класъ,

Въ особни важни случаи, или ако се е повторило престъпленето, класниятъ учителъ донася работата въ учителския съвѣтъ за рѣшеніе.

Чл. 83. Укоръ, назначенъ отъ учителския съвѣтъ, прави Директорътъ на ученикътъ, предъ цѣлия класъ и въ присъствието на всичките членове на съвѣта.

Чл. 84. Наказанието, предвидено въ послѣдните два параграфа, иматъ влияние върху бѣлѣжката за поведението на ученикътъ.

Чл. 85. Ученикъ, който е билъ вече три пъти наказванъ съ укоръ отъ учителския съвѣтъ и не се е поправилъ, предлага се въ Министерството на врѣменно или окончателно исключване.

Освѣтъ слушайтѣ, споменажти по-горѣ, отъ заведението ще се исключва всѣки единъ ученикъ:

а) който въ течение на двѣ години показва все слабъ успѣхъ;

б) който безъ причини недохожда на уроци, редомъ 8 дни;

в) който преправи, или направи свое, или чуждо свидѣтелство;

г) който се улови въ съвѣтъ безнравствено поведение и въ престъпления, които влекатъ криминално преслѣдване;

д) който подбужда другите ученици къмъ незачатание редътъ на заведението и непокорство къмъ учителите.

Чл. 86. Исключването на единъ ученикъ се утвърждава отъ Министра на Финансите; до това врѣме ученикътъ подлѣжи на дисциплинарните правила на заведението.

Въ сособни случаи, когато присъствието на ученикътъ е опасно за поведението на другите ученици, учителския съвѣтъ може да рѣши отдалечението на ученика отъ заведението.

Чл. 87. Исключването на иской ученикъ се обявлява отъ Директорътъ, предъ всичките ученици въ присъствието на учителите.

Чл. 88. Наказанието, предвидено въ горните членове, могатъ да се налагатъ на исколко ученици, даже и на цѣлия класъ, когато случая го изиска.

Чл. 89. Когато престъпленето е твърдѣ врѣдително за дисциплината на учебните заведения въобще, учителскиятъ съвѣтъ прави предложение въ Министерството, да не се приема ученикътъ въ никакво държавно училище.

Чл. 90. Исключението на ученикъ е длѣженъ да върне всичките нему предадени вещи отъ заведението, въ противенъ случай, гартина му отговаря предъ заведението за загубата, сторена отъ него.

Началникъ на земедѣлческо-търговското отдѣление при Финансовото Министерство:

М. Георгиевъ.

Отъ Върховния Кассационенъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 126.

Углавното отдѣление на Върховниятъ Кассационенъ Съдъ обявява за знаеніе на интересуващи се страни

и лица, че въ съдебните му заседания презъ идущий мѣсяцъ априлий 1887 год. ще се разглеждатъ слѣдующите дѣла:

На 10 априлий — углавно дѣло №. 84 по описътъ, на Моци Тодоровъ, отъ с. Тръстеникъ (Никополска околия), обвиняемъ въ това, че на 14 януари 1885 год. като испълнявалъ обязанността побащимъ при бракосъчитанието на Юца Тодорова съ Тодоръ Тодоровъ, презъ нощта насилиствено е обезчестилъ казаната Юца Тодорова;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 85 по описътъ, на Ахмедъ Исламовъ, изъ с. Карамиха (Прѣславска околия), обвиняемъ въ нарушение табачния уставъ;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 86 по описътъ, на Христо Размовъ, изъ г. София, обвиняемъ въ нарушение правилата за строение частни здания отъ 1881 година;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 87 по описътъ, на Бениаминъ Барухъ, изъ г. София, обвиняемъ въ продаване пития на едро, безъ да е ималъ за това надлежния патентъ.

На 14 априлий — углавно дѣло №. 89 по описътъ, на Дончо Тошинъ, изъ с. Туденъ (Царибродска околия) обвиняемъ, че предумишлено е нанесъл удари и нараняване съ ножъ и секира по лицето на Тошка Пейчова, отъ което послѣдния е боледувалъ повече отъ 20 днѣ;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 92 по описътъ, на Исмаиль Кара-Ахмедовъ и Ибрамъ Халиловъ отъ с. Кувакджиляръ (Кеманларска околия) оправдано по съдъ по обвинението имъ въ кражба на едно ловджийско куче на Х. Еминъ Алиевъ;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 93 по описътъ, на Иванъ Николовъ, изъ г. Панагюрище, обвиняемъ за опитване да влезе презъ прозореца на къщата на Добре Ивановъ Попъ Толевъ и Мария Станчева Башкова нощно врѣме, но несполучилъ по неизвестенъ отъ него причини;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 94 по описътъ, на Петър Якимовъ, отъ г. Свищовъ, признатъ за невиненъ и освободенъ отъ всѣка отговорност по обвинението му отъ Мандика Н. Вискова за неиспълнение синовничъти обзанности.

На 21 априлий — углавно дѣло №. 95 по описътъ, на Тодоръ Вановъ и Пото Тодоровъ изъ с. Изворъ-Махала (Буляска околия) обвинения за контрабандиране три вола изъ Сърбия въ България;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 97 по описътъ на Еню Д. Търнакоповъ, изъ изъ с. Попина (Силистренско), обвиняемъ въ написание обида съ дѣйствие на съдебниятъ приставъ при Силистренскиятъ окр. съдъ — Н. Сукиаровъ въ врѣме на испълнение длѣжността си;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 98 по описътъ на Шарифъ Хасановъ, отъ с. Салакъ Ебие (Шуменско окръжие) обвиняемъ за насилиствено влизане, заедно съ др. свои двама другари, въ къщата на Али Исламовъ съ цѣль да извлекатъ дъщеря му Айше Алиева;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 99 по описътъ, на Фратю Ивановъ и Ахмедъ Асаноглу, отъ с. Игановъ (Стрѣмска околия) обвинения: първия за подпра-

вление дата на пасапортъ, а втория за употребление съ знание подправенъ фалшивъ паспортъ.

На 24 априлий — углавно дѣло №. 100 по описътъ, на Маринъ Желевъ, изъ г. Стара Загора, оправданъ по съдъ по обвинението въ нарушения табачния уставъ — продаване тютюнъ безъ патентъ;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 101 по описътъ, на Маринко Стопановъ, Минко Славковъ, Ангелъ Пулевъ, Гюра Илиевъ, Манчо Гюшовъ, Цена Качаровъ и Найденъ Величковъ, жители отъ с. Коинска (Брѣзничка околия), обвиняеми въ самоуправно разваляне единъ дуваръ на Тоне Ивановъ отъ същото село;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 102 по описътъ, на Константинъ Филчовъ, изъ г. Силистра, обвиняемъ въ това, че е пътувалъ безъ пасапортъ задъ граница;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 103 по описътъ, на Безчотъ Мемишовъ, изъ г. Стара Загора, обвиняемъ въ това, че е градилъ здание отъ основа, безъ разрешение отъ градското кметство.

На 28 априлий — углавно дѣло №. 104 по описътъ, на Тодоръ Миленковъ, Васе Петровъ и Иванчо Пецовъ, жители изъ г. Брѣзникъ, обвиняеми за нападение съ думи и дѣйствие полицейските стражари на Брѣзничкото окр. управление;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 105 по описътъ, на Мине Коцовъ, отъ с. Долна диканя (Радомирска околия), обвиняемъ въ написание побой на Петра Дѣяковъ отъ същото село;

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 106 по описътъ, на Никола Алексиевъ, обвиняемъ въ това, че презъ лѣтото на 1884 год. въ качеството си на старшиятъ полицейски стражаръ при Новоселското окръжиско управление, когато съ една потера пресъдъвалъ една разбойническа шайка, нанесъл побой на Велю Никовъ, Димитъръ Неновъ и Иванъ Пенчовъ, и

Въ същия денъ — углавно дѣло №. 107 по описътъ, на Трендафилъ Ивановъ, изъ с. Василовци (Ломско), обвиняемъ въ злоупотребление правителствени пари въ качеството си на кметъ (постъпило на 20 декември 1886 год.)

София, 28 февруари 1887 год.

Секретарь, Д. Исаевъ.

Отъ Държавната Печатница
съ предадени въ Софийската пощенска станция слѣдующите пакети:

Дата	АДРЕССЪ на учрежденията	Колко пакети № на пакети	
		1	2
4/III	Братчанска земед. касса	1	499
"	Търновско окр. управление	2	500
"	Т.-"Газарджикски окр. съдъ (за прист.)	1	501
"	Тутракански мировий съдъ	3	502
"	Хасковски мировий съдъ	5	503
"	Трънско град. общ. управление	1	504
"	Прѣславски мировий съдъ	1	505
"	Ихтиманско окр. управление	1	506
"	Ст.-Загорско град. общ. управление .	1	507

Свѣдѣнія за постѣпления отъ недоборитѣ и теку-
щитѣ пряміи данъци.

№ по редѣ	Название на окрѣжието	Събрани отъ 21 до 28 февруарий		Отъ тѣхъ въ реквизи- ционни кви- танции	
		лева	ст.	лева	ст.
1	Варненско	14,900	01	2,974	65
2	Видинско	8,582	44	5,883	32
3	Вратчанско	28,209	12	9,904	94
4	Кюстендилско	36,017	73	20,028	38
5	Ломско	27,855	31	3,415	17
6	Ловчанско	58,774	30	18,174	61
7	Плѣвненско	¹⁾ —	—	—	—
8	Равградско	17,691	73	233	99
9	Русенско	35,063	73	18,773	56
10	Раховско	52 848	—	26,079	—
11	Свищовско	63,526	87	13,782	16
12	Севлиевско	15,818	17	220	59
13	Силистренско	941	50	—	—
14	Софийско	30,686	45	8,201	84
15	Трѣнско	²⁾ 26,895	39	18,744	74
16	Търновско	37,904	05	8,792	32
17	Шуменско	24,075	29	789	55
18	Пловдивско	³⁾ 22,289	35	2,666	99
19	Хасковско	66,103	47	56,841	10
20	Сливенско	7,170	29	1,098	96
21	Т.-Пазарджикско	22,365	76	2,930	66
22	Ст.-Загорско	12,376	86	1,896	—
23	Бургаско	7,217	93	3,646	88
	Всичко	617,313	75	225,079	41

¹⁾ отъ Плѣвненския окрѣжъ не съобщено;

²⁾ отъ Трѣнската околия непостѣжило нищо;

³⁾ отъ Сѣр.-Горската околия непостѣжило нищо.

Отъ Дѣржавната Печатница.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 167.

До сѫдебнитѣ учреждения въ Княжеството.

Въ допълнение обявленіето отъ Дѣрж. Печатница, обнародвано въ «Дѣрж. Вѣстникъ», брой 10 отъ 27 януарий тек. год., обявява се съ настоящето, че отъ предвиденитѣ въ чл. 13 отъ «закона за потариуситѣ» и чл. 13 и 30 отъ «закона за сѫдебнитѣ пристави и тѣхнитѣ помощници», както до сега, тѣй и за напредъ — съгласно окрѣжното отъ Министерството на Правосудието отъ 15 мартъ 1886 год. № 2007, — не ще могатъ направо отъ печатницата да се получаватъ слѣдующитѣ книги:

- 1) регистъръ за актоветѣ, протеститѣ и засвидѣтелствования
- 2) актова книга; 3) запретителна книга; 4) вѣдомость за записв. нотар. докум.; 5) книга за крѣпостни актове;
- 6) книга за ипотечнитѣ актове; 7) свидѣтелства споредъ чл. 14 отъ «закона за ипотекитѣ»; 8) квитанц. книга за окрѣж. сѫдил., потариуситѣ и миров. сѫдии;

Дѣржавна Печатница въ София.

9) квитанц. книга за сѫдеб. пристави; 10) дневникъ за вѣзнаграждения; 11) дневникъ за записв. всѣкидневнитѣ дѣйствия и пр.; 12) книга за распределение вѣзнаграждения и пр.

Такива книги ще трѣбва да се поискватъ направо отъ надлежното министерство.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ

(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES)

презъ мѣсецъ мартъ — pendant le moi mars 1887.

Наблюдения Observations	Атмосферно на- легане реаду- рано на 0°C.— Baromètre reduit à 0°C.	Температура °C.— Tempér- ature °C.	Часове (heures)	
			4	3
	7	707.9	705.2	
	12	706.1	703.6	
	9	705.8	703.9	
	*)	706.6	704.2	
	7	3.8	6.0	
	12	16.4	18.9	
	9	9.5	15.7	
	*)	9.9	13.5	
	7	92	93	
	2	59	53	
	9	80	56	
	*	77	67	
	7	NO 12,24	8 très faible	
	12	—	SO 13.24	
	9	NO 5.4	S 6,3	
	7	почти облачно à peu près couvert	облачно couvert	
	2	почти облачно à peu près couvert	почти 1/2 облачно à peu près 1/2 couvert	
	9	почти ясно à peu près serein	ясно serein	

Наблюдателъ: М. Бѣчеваровъ.

Учителъ при Софийската класическа гимназия.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Главна распоредителна комиссия при Воен. Министерство,

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 21.

На основание чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, главната распоредителна комиссия обявява за всеобщо знаение на интересуващите се, че на 18 мартъ 1887 г. въ 10 часа сутринта ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяне въ юнкерското училище, въ гр. София, готови ботуши (дълги походни и къси и кърпението имъ на юнкерите) и въспитаниците за време отъ 30 мартъ 1887 г. по 30 мартъ 1890 г.

Дългите (походни) и къси ботуши всѣка година, т. е. отъ 30 мартъ 1887 г. по 30 мартъ 1890 г., трѣбва да бѫдатъ доставляеми: дълги къмъ 1 августъ, а къси къмъ 1 октомврий.

Лица, които желаятъ да участвуватъ на търгътъ, внасятъ 800 лева като залогъ за обезпечаване исправността на предприятието.

Перетържката ще се произведе на 23 мартъ т. г. въ 10 часа сутринта, съгласно чл. 32 отъ закона за публичнитѣ търгове.

Оферти ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ.

Подробните условия желающите могатъ да видятъ въ зданието на Военното Министерство всѣкий присъственъ денъ отъ 10—12 часа предъ пладнѣ.

София, 2 мартъ 1887 год.

Предсѣд. на комиссията, капитанъ: Боневъ.

1—(611)—3

Купуване на коне.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 342.

Комисията, въ гр. Шуменъ съ това обявява правилника, по който ще се ръководи при купуванието коне, съгласно обявеното въ „Държавенъ Въстникъ“ по Воен. Министерство обявление № 788, брой 12 отъ 31 януари 1887 год.

1. Продавача при представлението на коня е дълженъ да представи документъ, че е притежателъ на него, или же довѣренностъ, че е упълномощенъ отъ другого да го продава.

2. Всѣки представенъ конь, ще се оцѣнява (по качеството) отъ комисията публично (открито); всѣкой членъ, като се ръководства отъ инструкциите и описаниеята, дадени отъ Военното Министерство, ще се произнася: годенъ ли е или не коня и още за какъвъ родъ служба го бива.

3. Коня се купува, ако повечето отъ членовете на комисията го одобрятъ.

4. Продавачъ заявява цѣната на коня си, преди да начене комисията да го преглѣдва.

5. Оцѣняването на годния конь става тайно т. е. всѣкой членъ отъ комисията съобщава отдѣлно на

предсѣдателя гласа си, които (предсѣдателя) слѣдъ като събере всичките гласове изважда отъ тѣхъ общата срѣдна цѣна, която се съобщава и на продавача.

Забѣлежка: Предсѣдателя има само единъ гласъ; неговата оцѣнка става преди да е узналъ оцѣнката на другите членове.

6. Заплашанието на купения конь става на мястото въ срѣбро.

7. Покупката наченва отъ 28 февруари до 1 май всѣки вторникъ и събота.

8. Покупката ще се открива въ канцелариата на 2-и коненъ полкъ въ гр. Шуменъ сутринъ отъ $9\frac{1}{2}$ до 12 часа, а послѣ обѣдъ отъ 3 до 5 часа, гдѣто и да се явяватъ продавачите съ конетъ си.

Предс. на комисията, капитанъ: Ръсковъ.

2—(573)—3

Бургаска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 262.

Въ допълнение обявленето отъ 10 януари т. г. подъ № 35, обявява се за знаение на интересуващите се, че на 26 идущий мѣсецъ мартъ ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ съ наддаване, въ помѣщението на митницата, слѣдующите стоки, изоставени въ митарствената магазия, а именно:

5 кутии съ разни минералогически предмети, 400 парчета долни бѣли гащи и ризи памучени, една касса съ разни фотографически потребности, 60 фуата чай въ пакети, 18 килограма багажъ, 105 печатни книги на руски езикъ, една телена лента за влечение вълна, единъ вѣхть мундиръ, 4 кожани конски хомути наедно съ посторонките имъ, единъ желѣзенъ ключъ за кола и 9 килограмма непрана вълна.

Желающите да взематъ участие въ търгътъ, умоляватъ се да се явятъ на определеното място и време за наддаване.

г. Бургасъ, 26 февруари 1887 г.

Управителъ: П. Д. Гаджевъ.

Секретарь: Г. Калипетровский.

1—(608)—3

Търновска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 199.

На 16 идущий мѣсецъ мартъ, въ 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщението на Търновската окр. постоянна комиссия ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ постройката на една казарма за 4 дружини въ г. Търново.

Цѣлата работа възлиза на около 800.000 лева.

Искания залогъ е 40.000 лева.

На 19 сѫщия мѣсецъ ще има переторжка съ 5%.

Конкурентитѣ трѣбва да представятъ въ комисията квитанция отъ нѣкое окрѣжно ковчежничество или отъ Българската народна банка, че сѫ вложили изискуемия залогъ. Залогъ въ постоянната комисия не се приема.

Поемнитѣ условия, смѣтката, единичнитѣ цѣни и плановетѣ се намиратъ въ управлението на комисията и могатъ да се преглѣждатъ всѣкий присътственъ день и часъ.

Оферти тѣ ще се приематъ до 4 часа послѣ пладнѣ. г. Търново, 20 февруари 1887 год.

Предсѣдателъ: Градинаровъ.

Членъ-секретаръ: И. В. Дюлгеровъ.

3—(539)—3

Плѣвенска окр. постояннa комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 327.

Тѣй като на тѣрга произведенъ на 10 того, за отдаваніе подъ наемъ правителственнитѣ пасбища, находящи се въ Плѣвенский окрѣгъ, се добиха неудовлетворителни за правителството цѣни, то Плѣвенската окр. постояннa комисия обявява на интересующитѣ се, че такъвъ ще се произведе отново на 16 мартъ т. г., за слѣдующитѣ совати.

1) Пасбището „Боювъ Геранъ“ въ района на село Горна Митрополия, състояще се отъ 12.000 дюл.

2) Пасбището „Стубля“ въ района на село Долни Дѣбникъ състояще се отъ 4000 дюлюма.

3) Пасбището „Батоловецъ, Орта Бунаръ и Чешме-Соватъ“ въ района на с. Орѣховица състояще се отъ 21.000 дюл.

4) Пасбището „Сазлѣ-Соватъ“ въ района на село Брышляница, състояще се отъ 6300 дюлюма.

5) Пазбището „Димиръ Кюю“ въ района на селото Биволари, състояще се отъ 8200 дюлюма.

6) Пасбището „Черѣшовица“ въ района на с. Рибенъ, състояще се отъ 9400 дюлюма.

7) Пасбището „Гърнецъ“ въ района на с. Славовица, състояще се отъ 4900 дюлюма.

8) Пасбището „Дѣлбокъ Геранъ“ въ района на село Търстеникъ, състояще се отъ 62.000 дюлюма.

9) Пасбището „Чешме-Соватъ“ въ района на с. Рибенъ, състояще се отъ 8000 дюлюма.

Желающитѣ да наематъ помѣнатитѣ совати, могатъ да видятъ условията всѣкидневно, съ исключение на неприсътственнитѣ дни въ управлението на постоянната комисия.

г. Плѣвенъ, 25 февруари 1887 год.

Предсѣдателъ: З. Ивановъ.

И. д. секретаръ: А. Щибулский.

1—(596)—2

Свищовска окр. постояннa комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 197.

Свищовската окр. пост. комисия, съ настоящето си има честь да обяви за знаеніе на интересующитѣ се, че на 20 идущий мартъ въ помѣщеніето на сѫщата

комисия ще се произведе публиченъ тѣргъ за отдаваніе подъ наемъ находящата се въ Никополската околия правителствена мястност назигаена „Шувенъ“ за текущата година, именно отъ 1 априлъ до 31 декември 1887 година.

За взиманіе участие въ тѣргътъ се иска депозитъ 200 лева.

Условията на тѣргътъ могатъ да се видятъ въ окр. комисия всѣки присътственъ день въ опредѣленитѣ за занятіе часове.

г. Свищовъ, 23 февруари 1887 год.

Предсѣдателъ: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Божиновъ.

1—(603)—1

Раховско окрѣжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1416.

Раховското окрѣжно управление извѣствява на интересующитѣ се, че на 30 мартъ н. г. частъ по 2 слѣдъ пладаѣ, въ помѣщеніето на Раховската окр. постояннa комисия, ще се произведе съ явна конкуренция тѣргъ за направата на 52 лѣтни ризи и толкови фурашки за полицейската стража въ Раховското окрѣжие.

Желающитѣ да взематъ участие въ тѣргътъ трѣбва да вложатъ залогъ 5% и представятъ всички книжа изискуеми отъ чл. 6 отъ „закона за публичнитѣ тѣргове“.

Поемнитѣ условия и всички други подробнi свѣдѣнія се намиратъ въ окрѣжната комисия.

г. Рахово, 24 февруари 1887 год.

Окр. управителъ: Геновъ.

Секретаръ: Романовъ.

1—(389)—1

Бѣловско тѣрговско дружество „Гора“.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 16.

Занимава се съ тѣрговия на дѣрвенъ материялъ.

Има складъ на Бѣловската желѣзоплатна станция и въ гр. Т.-Пазарджикъ.

Препоръчва на г-да тѣрговците раззи видове дѣрвени материали, най-добре изработени и съ най-умѣрени цѣни.

Приема всѣкакви поръчки и обѣщава най-точно исполнение; довуша най-широки улесненія на г. тѣрговците въ доставката, като не търси никакъвъ комисионъ.

Дружеството се състави отъ главнитѣ Бѣловски тѣрговци, които сѫ производители на най-добрѣ материи, за това управлението на дружеството остава въ надѣжда, че г-да тѣрговците ще ни почетатъ съ поръчкитѣ си. Исканията трѣбва да се отправятъ до управителя на дружеството.

Станция-Бѣловъ, 25 февруари 1887 год.

Управителъ: И. В. Х. Ангеловъ.

Дѣлводителъ: А. Георгиевъ,

2—(585)—3

Извѣстие.

Подписанитѣ обявяваме за знаеніе на почитаемата публика, че прекратихме съществуваніето на нашето адвокатско дружество, основано на 1 септемврий 1884 г. и за напредъ всѣкій единъ отъ настъ ще упражнява адвокатството самостоятелно и за своя собственна смѣтка.

Дѣлата на нашите клиенти, които още се намиратъ висящи въ съдилищата, сѫ така распределени между настъ, щото не остава никакъвъ страхъ, че интереситѣ на нашите клиенти биха могли да пострадатъ отъ растурването на нашето дружество.

София, 1 мартъ 1887 год.

К. Помяновъ.
Я. Геровъ.

2—(586)—3

Врачанско околийско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1280.

Въ селото Трикладенци се намира безъ стопанинъ „юва“ едно конче на 2 год., косьмъ червенъ, безъ други бѣлези.

Поканвамъ стопанина му, снабденъ съ свидѣтелство, да се яви въ управлението ми най-касно до 41 день да го получи; послѣ този срокъ ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Враца, 21 февруари 1887 год.

И. д. окол. началникъ: Котобановъ.
За секретаръ: В. Шапкаровъ.

1—(589)—1

Плѣвенско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 802.

Съгласно членъ 3 отъ закона за изгубений добитъкъ, обявявамъ за знаеніе, че въ селото Зюкучени, Плѣвенска околия, има безпритежателна кобила, съ бѣлези: 3 год., косьмъ червенъ, коремътъ ѝ отдолу бѣлъ, на ушиятѣ и отъ двѣтѣ страни рабошъ и на дѣсната кѣлка дамга.

Притежателътъ на кобилата трѣбва да се яви, съ изискуемитѣ се документи въ растояние на 41 день отъ днесъ, за да я приеме. Слѣдъ истичанието на този срокъ, ще се продаде на публиченъ търгъ, за въ полза на държавното съкровище.

г. Плѣвенъ, 25 февруари 1887 год.

За окол. началникъ: М. Марковъ.
За секретаръ: М. Панювъ.

1—(597)—1

Кулско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 573.

На основание чл. 3 отъ закона за ювитѣ, Кулското окол. управление обявява за всеобщо знаеніе, че въ

чердата на с. Царь-Петрово, Кулска околия, отъ нѣколко дена насамъ се намира единъ конь „юва“ безъ стопанинъ, съ слѣдующитѣ отличителни черти, години 7, косьмъ дорестъ, лѣвото ухо кѣрно, безъ други бѣлези.

Стопанинътъ на горѣпоменатото добиче въ растояние на 41 день отъ днесъ, ако не се яви въ канцелариата на Кул. окол. управление съ законнитѣ документи да си го получи, ще бѫде продадено на публиченъ търгъ за въ полза на хазната.

г. Кула, 20 февруари 1887 год.

И. д. окол. началникъ: А. П. Хр. Кѣршовски.

Секретаръ: С. Сжаловъ.

1—(593)—1

Разградско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 783.

Разградското окол. управление, на основание чл. 3 отъ закона за изгубений добитъкъ (юва) обявява, че въ Разградски загонъ се намиратъ безъ притежатели (юва) една биволица 7 годишна, караманеста, лѣвото ухо рѣзано, а лѣвото око слѣпо и опашката ѝ бѣла; и единъ волъ 6—6 годишъ, косьмъ сивъ, уши равно отрѣзани и рога кѣси.

Ако до 41 день съ нужднитѣ документи не се яви да ги получи, ще се продадѣтъ за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ сѫщия законъ.

г. Разградъ, 21 февруари 1887 год.

Окол. началникъ: А. Попновъ.

Секретаръ: С. Недѣлчовъ.

1—(599)—1

Руссенско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 749.

На основание чл. 3 отъ закона за „изгубений добитъкъ“ (юва) обявявамъ за знаеніе, че въ село Бѣзникъ новѣрената ми околия се намиратъ безъ стопани два вола съ слѣдующитѣ отличителни бѣлези: по на 8 годинки, бой срѣденъ и косьмъ вѣзивъ, за което притежателитѣ на вѣзивните два вола, да се явятъ въ управлението ми съ надлежнитѣ документи за правосъщественостъ въ растояние на 41 день считано отъ 16 тогоб, за да ги получатъ, защото слѣдъ истичанието на този срокъ ще се продадѣтъ за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ закона за изгубений добитъкъ.

г. Руссе, 23 февруари 1887 год.

За окол. началникъ Руссен. град. началникъ:

К. Петевъ.

Секретаръ: В. Г. Дрѣновски.

1—(602)—1

Обявленіе.

Долуподписанній обявявамъ, че на 21 тогоб отъ кантората ми се открадна една полица на сумма 186 фиор-

рина съ дата Русе 5 ноември 1886 год. на заповѣдта на Братия Лахтенщернъ, платецъ Г. Василато и др. отъ Варна, надежа е на 5 май 1887 год. На нея има шенкелъ съ фирма S. I. Halász, Rustschuk № 484.

Тая полица, въ когото и да се нахожда, трѣба да се сматра като бѣла хартия.

Русе, 25 февруари 1887 год.

S. I. Halász.

1—(634)—3

Софийски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 860.

Софийски окр. съдъ, на основание ст. 114 и 115, п. 2 отъ Врем. Съд. Правила, призовава Яковъ Х. Пауновъ, живущъ въ г. Дяково (Македония), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на горѣпоменатото съдилище въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на завѣдения срещу него искъ отъ Марко Минчовъ отъ с. Абланица, за право на предпочтение на съдѣство върху едно празнно място, въ стойностъ 4120 лева.

Въ случай, че призоваемото лице не се яви въ срока, съдътъ ще постъпи къмъ разглеждане и рѣшение дѣлто задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Ерем. Съд. Правила.

г. София, 14 февруари 1887 г.

Подпредсѣдателъ: Д. Икономовъ.

Секретарь: Хр. Д. Велевъ.

3—(516)—3

Търновски окръженъ съдъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 42.

Търновското окр. съдилище по гражданското отдѣление въ распоредително засѣдане, държано на 17 януари 1887 година въ съставъ: подпредсѣдателъ Филипъ Филчовъ, членове: Панайотъ Андоновъ и Николай Шоповъ при подсекретаря Петка Стойковъ съ участието на прокурора Г. Юрукова, слуша по доклада на членя П. Андоновъ испълнителното дѣло №. 407, отъ 1881 год. исиратено въ съдътъ отъ съдебниятъ приставъ на I участъкъ при този съдъ, съ рапортъ отъ 15 декември 1886 год. №. 1709, регистриранъ подъ №. 5570, за преглеждане и утвърдение извършената по него дѣло продажба на една къща находяща се въ г. Търново, съ предѣли: Димитраки Атанасовъ, Кавказки и Иванъ Табаковъ, къща принадлежаща на Ахмедъ Лютфи Ефенди бивши Търновски жител и отчуждена на аукционенъ търгъ по взисканието на Х. Дервишовитъ наследници.

Слѣдъ изслушване доклада на дѣлто и заключението на прокурора, съдътъ като все предъ видъ 1) че отъ производството на това испълнително дѣло, продажбата на предметната къща, се вижда че то е извършено доста порядочно, безъ да се съглеждатъ нѣкакви важни опущения; 2) че тя, къщата, е останала върху Мехмедъ Хаф. Ахмедовъ отъ г. Търново, чѣмв-

ощникъ на Х. Дервишовитъ наследници, взискателитъ за 2001 лева, тѣй като той е надалъ вай-много отъ другите купувачи; З че въ такъвъ случаи продажбата на въпросната къща подлежи на утвърдение, то на основание и съгласно ст. 465 отъ Врем. Съд. Правила, опредѣли:

1) утвърдява продажбата извършена по горѣпоменатото испълнително дѣло №. 407/81 год. по описа на съдебния приставъ на I участъкъ при този съдъ, върху една къща принадлежаща на бивши Търновски жит. Ахмедъ Лютфи Ефенди находяща се въ г. Търново, махала св. Троица при съсѣди: Димитраки Атанасовъ, Кавказки и Ив. Табаковъ, продадена за удовлетворение искътъ на Х. Дервишовитъ наследници и възложена върху пълномощника на взискателитъ наследници — Мехмедъ Хаф. Ахмедовъ за цѣла 2001 лева;

2) дѣлого да се прати обратно на съдеб. приставъ, съгласно съ рапорта му, за спамание запора и предаване сумитъ по принадлежностъ, по узаконенниятъ редъ, послѣ което да прати дѣлто въ съда като свършене;

3) пренеси отъ настоящето да се испроводи на нотариуса при този съдъ за издаване на купувача срѣзу установленото мито слѣдующий владѣчески актъ.

Това опредѣление, на основание ст. 277 и 315 отъ Врем. Съдеб. Правила, подлежи на обжалване предъ Русенския аппелативенъ съдъ въ двѣнадѣлеенъ срокъ, считанъ за взискателъ отъ денътъ, въ който му се то съобщи, а за дължникъ Ахмедъ Лютфи Ефенди живущъ въ Цариградъ, отъ денътъ на публикуванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подпиши: подпредсѣдателъ Ф. Филчовъ, членове: П. Андоновъ и Н. Шоповъ и приподписъ подсекретаръ П. Стойковъ.

г. Търново, 21 януари 1887 год.

Подпредсѣдателъ: Филчовъ.

Подсекретаръ: П. Стойковъ.

1—(606)—1

Чирпански мировий съдия.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 3.

Чирпански мир. съдия, Стефанъ Генковъ, въ распоредително засѣдане, държано на 21 януари 1887 год., разгледа дѣлто по испълненіе подъ №. 63 отъ 1886 год., пратено отъ пом. съд. приставъ при Старозагорския окр. съдъ, отъ Чирпанския участъкъ, съ отношение отъ 16 того подъ №. 58, за утвърждение продажбата, извършена съ задочно рѣшение подъ №. 426, издадено отъ бившето Румелайско Чирп. окр. съдилище на 7 августъ 1885 г. и облѣчено въ испълнителна форма отъ Чирпански мировий съдия на 21 априлъ 1886 г. подъ № 462, върху принадлежещите на братия Халиль и Ибрамъ Рюстемови отъ с. Кургъ-Бунаръ, сега съ неизвѣстно мястоожителство, слѣдующи недвижими имущества, находящи се въ Кургъ-Бунарското землище, за удовлетворение искътъ на Маринъ Тотевъ отъ същето село, състоящъ отъ 3080 гр. въ лара турска 104 гроша, лихвата имъ стъ датата на прошението, до исплатяването на паритетъ и съдебните разноски, въ именно:

- 1) нива 6 уврата, на „сухия кладенецъ“, съ страни: пътъ, харманъ, Тотю Желевъ и Вътю Сандевъ;
- 2) нива $2\frac{1}{4}$ увр., на „Физното“, съ страни: отъ четириетъ страни орманъ;
- 3) нива 2 увр., до Ибишовата кория, съ страни: Гено Моневъ и отъ три страни орманъ;
- 4) нива 6 увр., на Хаджовата кория, съ страни: пътъ, Ганчо Димитровъ, Желязско Желевъ и орманъ;
- 5) нива 1 увр., на същето място, съ страни: Мантуловъ Сюлюманъ и отъ три страни орманъ;
- 6) нива 5 увр., на „Извора“, съ страни: Желязско Бъневъ, Димо Колювъ, Чобанъ Сали и пътъ;
- 7) нива 2 увр., на „малкото байрче“, съ страни: орманъ, Руянъ Пеневъ и Жело Ивановъ;
- 8) нива $2\frac{1}{2}$ увр., въ „Дола до село“, съ страни: пътъ, Къшо Маноловъ, Пешовица Дакловска и Димитъ Желевъ;
- 9) нива 2 увр., въ „Юрта“, съ страна: Иванъ Пелевъ, Матю Ивановъ, Ганчо Колювъ и Колю Костовъ;
- 10) нива $3\frac{1}{2}$ увр., на „Чулова пътъ“, съ страни: пътъ, Колю Денковъ, Нешо Стамовъ и Видю Маполовъ;
- 11) нива 2 увр., до „Малка Богородица“, съ страни: Руянъ Пеневъ, Доню П. Петревъ и Нашовица Декова;
- 12) нива $2\frac{1}{2}$ увр., на „Дирменджиския пътъ“, съ страни: пътъ, Нецо Стояновъ, Колю Дечовъ и Вътю Сандевъ;
- 13) нива 1 увр., въ „лозята“, съ страни: пътъ, Минчо Пеневъ, Димо Авраамовъ и Сивенъ Пеневъ;
- 14) нива 2 увр., въ „лозята“, съ страни: Русанъ Ивановъ, Вълчанъ Колювъ, Яако Минковъ и сухо дере;
- 15) нива 3 лѣхи, въ „лозята“, съ страни: Бончо Пенчовъ, Дечо Дечовъ, Ганчо Димитровъ и Колю Димовъ;
- 16) нива 2 увр., въ „лозята“, съ страни: Жекова Пенчовица, Теню Ивановъ, Митю Ивановъ и Митю Ивановъ;
- 17) нива 2 лѣхи, до „Малка Богородица“, съ страни: Петър Желевъ, Георги Колювъ, Къшо Маноловъ и Ношо Недевъ Кочовъ;
- 18) нива 2 увр., въ „Дели-Бейлерската шума“, съ страни: Ив. Радевъ, Деню Пеневъ, Миню Димовъ и Колю Ивановъ;
- 19) нива 8 увр., на „Кара Синанъ“, съ страни: азмакъ, Ив. П. Петровъ, Русенъ Ивановъ и Стоянъ Ивановъ;
- 20) нива 3 увр., на същето място съ страни: азмакъ, Ив. П. Петровъ, Къню Ивановъ и Василъ Калчинъ;
- 21) нива 3 уврата, на „Уда-Бунаръ“, съ страни: селска рѣка, Демо Добревъ и Ганчо Минчевъ.

Мировий съдия, като взе предъ видъ:

- 1) че съ трикратното обнародование повѣстката подъ №. 244 въ „Държ. Вѣстникъ“, братия Халиль и Ибрамъ Рюстемови, съ канени доброволно да платятъ дългътъ си въ растояние на 15 дни отъ публикуване повѣстката въ „Държ. Вѣстникъ“, като имъ е предизвѣстено, че въ противенъ случай ще се пристъпятъ къмъ описъ и продажба на прѣдметните имущества;
- 2) че повѣстката трети пътъ публикувала на 7-и августъ 1886 г., а описа на имуществата е извършенъ на 28 същия мѣсяцъ и година, а при описа, възискателя е опѣнили всѣки узрать по 40 гр. текущи;
- 3) че за извѣрване публичната проданъ е обявено съ обявление подъ №. 953, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“ трети пътъ на 21 октомври 1886 г., а

проданътъ се е почвала на 20 ноември и се е свършила на 22 декември сѫщата година;

4) че при наддаванието на 20 ноември 1886 год. Сивенъ Пеневъ отъ с. Куртъ-Бунаръ е наддалъ най-висока цѣна 2192 гр., за 10 части имущества, означени въ пунктовете: 2, 3, 4, 5, 7, 11, 12, 16, 17 и 20, а на 22 декември сѫщата година, Гади Маноловъ отъ г. Чирпанъ е наддалъ най-голѣма цѣна 5490 гр., за останалите 11 части имущества, означени въ пунктовете: 1, 6, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 19 и 21 и имуществата сѫ връсъдени върху най-послѣдните наддавачи;

5) че Куртъ-Бунарското селско общинско управление, съ свидѣтелство отъ 6-и юни 1886 г., удостовѣрява, че изложените имущества сѫ собствено притежане на дължниците;

6) че помощника на сѫдебниятъ приставъ при извършване описа, опѣнката и продажбата на имуществата, принадлежащи на дължниците, е опазилъ законните формалности и никакви сѫщественни нарушения на закона по продажбата не се виждатъ.

На основание вишеизложеното, съгласно ст. 47 отъ гражд. мир. сѫдопр. и ст. 465 отъ Врем. Съд. Правила,

опредѣли:

Извършената публична проданъ на 20 ноември и 22 декември 1886 г., върху означените по-горѣ 21 части недвижими имущества, принадлежащи на дължниците: Братия Халиль и Ибрамъ Рюстемови отъ с. Куртъ-Бунаръ, сега съ неизвѣстно мястоожителство, се утвърдява и преписъ отъ настоящето опредѣление, заедно съ исполнителното дѣло №. 68/86 год., да се прати на помощника на сѫдебниятъ приставъ за надлѣжно распореждане.

Настоящето опредѣление е съ право на обжалване предъ Ст.-Загорски окр. съдъ въ седмо-дневенъ срокъ, считанъ отъ съобщението му на страните, а за дължниците отъ публикуването му единъ пътъ въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно ст. 47 и 137 отъ гражд. мир. сѫдопроизводство и прибавката на ст. 277 отъ Врем. Съд. Правила.

1—(373)—1

Мировий съдия: С. Генковъ.

Кюстендилски сѫдебенъ приставъ.

ВЪЗБРАНА

№ 83.

На основание заповѣдта подъ № 387 отъ 28 януари 1887 год. издадена отъ Кюстендилски окр. съдъ въ полза на Дине Деяновъ отъ г. Радомиръ, срещу Косте Столновъ тоже отъ г. Радомиръ, за обезпечenie искътъ му отъ 1,200 лева и съгласно ст. 248 отъ Врем. Съд. Правила, налагашъ възбрана на една воденица отъ $\frac{1}{2}$ камъкъ, находяща се въ г. Радомиръ, на мястотъ „Водопадъ“, между съсѣди: Ионко Михалковъ, селаще, Стойе Илиевъ съ градина, Веле Кайтазовъ съ градина и рѣка.

Горѣспоменатото имущество е притежане на Косте Стояновъ и не подлѣжи на отчуждение до сниманието на настоящата възбрана.

Радомиръ, 31 януари 1887 г.

1—(341)—1 Пом. съд. приставъ: Л. Калчовъ.

ПЛОВДИВСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 125.

Подписаній пом. съдебенъ приставъ при Пловд. окр. съдъ на II-й Пловд. Оъчех. исполнителенъ участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ №. 1671, издаденъ отъ Овчехлт. мировой съдия, въ полза на Янко Козмидъ, противъ Илия Минчовъ, ж. отъ с. Цалапица, за искъ състоящъ се отъ двадесетъ лири турски ст. лихвите имъ и др. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временитѣ Съдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продаватъ съ наддаваніе недвижимитѣ имоти на Илия Минчовъ, отъ с. Цалапица, а именно: 1) една нива отъ 7 увр., находяща се въ мѣстността „Глушински гьоль“, съ съсѣди: Х. Лука Теодоровъ, Петко Минчовъ, Янкулъ Минчовъ и пѫть, първоначална цѣна 70 лева; 2) една нива отъ $1\frac{1}{2}$ увратъ, находяща се въ мѣстността „Гароги Брѣсти“, Цалапишката мѣстностъ, съ съсѣди: Стоилъ Брѣстковъ, Стоилъ Бизюровъ, Янколь Минчовъ и пѫть, първоначална цѣна 15 лева; 3) една нива отъ $9\frac{1}{2}$ увр., находяща се въ мѣстността „Брѣски брѣсти“, съ съсѣди: Стоилъ Брѣстковъ, Петраки Гаровъ, Янколь Минчовъ и пѫть на която първоначална цѣна е 95 лева; 4) една нива отъ 3 увр., находяща се въ мѣстността „Терзиевица“, съ съсѣди: Ангель Пенчовъ, Стоянъ Бизюровъ, Христоско Лавтаровъ и пѫть, първоначална цѣна 30 лева; 5) една нива отъ $2\frac{1}{2}$ увратъ, находяща се въ мѣстността „Терзиовица“, съ съсѣди: Георги Джамировъ, Божиль Бизюровъ, Х. Л. Тодоровъ и пѫть, първоначалната цѣна 25 лева, и 6) една нива отъ $1\frac{1}{2}$ увратъ, находяща се въ мѣстността „Челнушки друмъ“, съ съсѣди: Янколь Минчовъ, Хр. Ластаровъ, Ангель Христодоровъ и др.

Горѣописанитѣ недвижими имоти сѫ на ответника Илия Минчовъ, находящи се въ Цалапишко землище и ще се продадутъ за издѣлжение дѣлга му къмъ Янко Козмидъ, наддаванието ще почне отъ първонач. оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ тия имоти могатъ да наддаватъ всѣки денъ отъ откриване продажбата съ исключениетѣ неприсѫтственитѣ дни отъ $8\frac{1}{2}$ —12 предъ съдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

г. Пловдивъ, 12 февруари 1887 год.

Пом. съд. приставъ: П. Кожухаровъ.

2—(461)—3

СИЛИСТРЕНСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 149.

Подписаній помощникъ на съдеб. приставъ при Сил. окр. съдъ на градски участъкъ, Ж. Ивановъ, на основание исполнителни листъ №. 152, издаденъ отъ Силистренски мировой съдия, въ полза на Георги Бълсковъ, отъ г. Силистра, повѣренникъ на Т. Миневъ, отъ сѫщия градъ, противъ Илия Недѣвъ Керемикчи, отъ г. Силистра, за 4.475 гроша, 3 лева за водение на дѣлото, 13 лева възнаграждение и разносокитѣ които ще

послѣдватъ по исполнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Временни. Съдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародование на настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава въ канцелярията при Силистренски окр. съдъ, недвижимото имущество на дѣлжникъ Илия Недѣвъ Керемикчи, а именно:

Една къща находяща се въ гр. Силистра, въ улица „Хъшовска“ подъ №. 5, направена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ 2 стани за живѣніе, 2 хашови, салонъ и балконъ (чардакъ), обемъ 6 м. 20 сант. ширина 11 м. и 50 сант. дължина, 3 м. и 50 сант. височина, съ дворъ 22 квадратни метра, помежду съсѣди: Атанасъ Поповъ, Кючюкъ Ахмедъ Чюшмеджи, Георги Топора, и Димитрия Свищоровъ.

Горѣопомената къща е собственна на ответника, не е заложена никому и ще се продава за удовлетворение на горната сумма.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 1.000 лева.

Желающитѣ гдѣ да взематъ участие въ публичната продажба свободно могатъ да се явятъ въ канцелярията всѣкидневно отъ 8—12 часа и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, освѣнъ неприсѫтственитѣ дни, да разгледатъ книжата относящи се до продажбата на това дѣло.

г. Силистра, 30 януари 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Ж. Ивановъ.

2—(495)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 164.

Подписаній, Г. В. Илчовъ, пом. съд. приставъ при Силистренски окр. съдъ на Силистренски околийски участъкъ, съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временитѣ Съдебни Правила, обявявамъ, че отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ по наддаваніе, въ канцелярията при окр. съдъ въ г. Силистра половината отъ воденицата съ единъ камъкъ, на долашъ и дѣвъ вади и съ запие построено отъ дърво на земата съ височина 2 метра, дължина $8\frac{1}{2}$ метра и ширина 3 и 4 метра, покрита съ керемиди и състояще отъ три стани, едната гдѣто е помѣстена мелницата, а другитѣ за живѣніе, находяща се въ с. Бърчма (Силистренска околия), долната махала, между съсѣди: Русси Костовъ, Добре Дочовъ и срещу нея Неко Паневъ и Иванъ Халевъ, привадѣща на Бонко Маневъ отъ г. Силистра, по наследство отъ баща му и безъ да е заложена нѣкому, и продаваща се за наплащане дѣлга на притежателъ й къмъ Тодоръ Миновъ, отъ гр. Силистра, по исполнителни листъ на Силистр. мировой съдия №. 5951, отъ 26 ноември 1884 год., който дѣлгъ състои отъ 2.490 гроша, лихвата имъ отъ 16 ноември 1884 год. до исплащанието и разносокитѣ по исполнението.

Наддаванието почва отъ първоначалната оцѣнка 300 лева, и книжата по продажбата могатъ да се разгледватъ всѣкога въ присѫтственитѣ дни и часове въ канцелярията ми.

г. Силистра, 30 януари 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Г. В. Илчовъ.

2—(466)—3

Търновски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 198.

Подписанний, Георги Хр. Корфонозовъ, съд. приставъ при Търновски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ №. 978, издаденъ отъ Търновски град. мировий съдия на 9 септемврий 1886 год. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцелариата ми при Търновски окр. съдъ, недвижимото имущество на Димитъръ В. Нотовъ отъ г. Търново, живущъ въ г. София, а именно: единъ дворъ отъ къща въ гр. Търново, въ махалата Св. Троица, край рѣката Янтра, състоящъ отъ около $1\frac{1}{2}$ дюлюмъ, ограденъ съ камени дувари, въ който дворъ се влиза отъ една голѣма порта, въ дворътъ се находдатъ 30 дървета, разни овошки и единъ разграденъ кладенецъ, съ предѣли: отъ дѣйтѣ страни Василъ Казанджиата, Георги Ибришимиджията, Панайотъ Табака и пътия край Янтра.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Мария Иванова отъ гр. Търново, състоящъ стъ 2500 гроша и лихвите имъ по 12% въ годината отъ 19 декемврий 1886 год. до окончателното исплащане и съдебни разноски $3\frac{1}{2}$ лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 500 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелариата ми съ исключение на неприсъственниятѣ дни.

Търново, 9 февруари 1887 год.

Съд. приставъ: Г. Корфонозовъ.

2-(472)-3

Шуменски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 231.

Подписанний, Иванъ Данчовъ, съдеб. приставъ при Шуменски окр. съдъ, на основание испълнит. листъ подъ №. 9631, издаденъ отъ Шуменски окр. съдъ на 31 декемврий 1886 год. и съгласно ст. 451, 452, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обярдоване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава недвижимото имущество на Стефана Минчова, изъ гр. Шуменъ, състоящо отъ половината на една къща, находяща се въ г. Шуменъ, расположена въ Пълнокладенчова частъ подъ №. 540, двоетажна, състояща: горниятъ етажъ отъ дѣй стаи, долния отъ една стая, повица и готварница, обградена съ керпича, покрита съ керемиди, дворътъ отъ 3 лѣхи и единъ кладенецъ въ двора, граничи съ домовете на Петъръ Костовъ, Хосю Салимовъ, Кули Атанасовъ, Добри Емировлу; оцѣнява се за 2000 гроша.

Това имущество не е заложено никому и се продава за дългътъ му къмъ Дечка попъ Стефана отъ количество $174\frac{2}{3}$ гроша.

Продажбата ще почне отъ горната оцѣнителна сума. Книжата, относящи се до това продаване, могатъ се разгледва отъ желающитѣ г-да конкуренти всѣкий день освѣнъ празницитѣ въ канцелариата ми, въ г. Шуменъ, часътъ отъ 9—12 сутрѣ и отъ 2—4 послѣ обѣдъ.

г. Шуменъ, 5 февруари 1887 год.

Съдебенъ приставъ: Данчовъ.

2-(476)-3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 233.

Подписанний, Иванъ Данчовъ, съдеб. приставъ при Шуменски окр. съдъ, на основание испълнит. листъ подъ № 9631, издаденъ отъ Шуменски окр. съдъ на 31 декемврий 1886 г. и съгласно ст. 451, 452, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обярдоване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 деаъ, ще се продава недвижимото имущество на Недѣлко Манчовъ изъ г. Шуменъ, състоящо отъ половината на една къща, находяща се въ г. Шуменъ, расположена въ Черковна частъ безъ нумеръ, двоетажна, състояща: горниятъ етажъ отъ дѣй стаи, повица и мугвакъ, обградена съ плетъ, покрита съ керемиди, дворъ отъ четвърть леха, граничи съ домовете на Тодоръ Катадиновъ, Руска Иванчовъ и непроходима улица; оцѣнява се за 2000 гроша.

Това имущество не е заложено никому и се продава за дългътъ му къмъ Дечка попъ Стефанова отъ количеството $174\frac{2}{3}$ гроша.

Продажбата ще почне отъ горната оцѣнителна сума. Книжата, относящи се до това продаване, могатъ се разгледва отъ желающитѣ г-да конкуренти всѣкий день, освѣнъ празницитѣ, въ канцелариата ми, въ г. Шуменъ, часа отъ 9—12 сутрѣ и отъ 2—4 слѣдъ обѣдъ.

г. Шуменъ, 5 февруари 1887 год.

Съдебенъ приставъ: И. В. Данчовъ.

2-(477)-3

Царибродски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 13.

Царибродски мировий съдия, съгласно ст. 115 п. З отъ Врем. Съд. Правила, призовава бившиятъ жителъ изъ гр. Трѣвна, а сега неизвестно гдѣ живѣе, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камаратата на Царибродски мировий съдия, въ шестъ мѣсяцъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на заведеното противъ него углавно дѣло, за нарушение питейния уставъ.

Въ случай на неявяване въ горѣзначенния срокъ, мировий съдия ще постъпи съгласно чл. 100 отъ Углavenо мирово съдопроизводство.

г. Царибродъ, 9 февруари 1887 год.

Мировий съдия: И. В. Т. Каназирски.

Секретаръ: Н. В. Румъновъ.

2-(475)-3

Видински град. мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 169.

Видински градски мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Съд. Правила, призовава Стоянъ А. Лиличъ, житель изъ г. Пеща (Унгария), самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, да се яви въ камарата му, находяща се въ г. Видинъ, улица Николаева подъ №. 990, слѣдъ четири мѣсяцения срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за отговоръ по предявленни срещу него и Камена Мишова, изъ г. Видинъ, искъ отъ Николай Т. Цановъ, повѣренникъ на Петко Гетовъ изъ с. Видбълъ, за снемане неправилно наложенъ запоръ върху дѣвъ лозя, принадлежащи на Пена Кърстова тоже изъ г. Видинъ.

Въ случай на неявяване, то съдията ще постѫпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство.

г. Видинъ, 13 февруари 1887 год.

Мировий съдия: П. Хиновъ.

Секретарь: Т. Цановъ.

2—(480)—3

Ст.-Загорски мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 234.

Старо-Загорски мировий съдия, на основание ст. ст. 114 и 115 § 2 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, призовава Хатима Ибрямовъ, бивши житель отъ с. Чавлакъ, Старо-Загорска околия, сега живущъ въ г. Цариградъ, на Юскюдаръ въ Ени Джамия, да се яви въ камарата на съдящий съдия лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсяцения срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговори на предвидения срещу него искъ отъ Бойча Славовъ, отъ с. Карабунаръ Ст.-Загорско, за гроша четири хиляди и сто златни.

Въ случай на неявяване въ горѣзначенитѣ срокъ съдията ще постѫпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданско мирово съдопроизводство.

г. Стара-Загора, 7 февруари 1887 год.

Мировий съдия: Коларовъ.

2—(467)—3

ПРИЗОВКА

№ 235.

Старо-Загорски мировий съдия, на основание ст. ст. 114 и 115 § 2 отъ Временнитѣ Съд. Правила, призовава Хашима Ибрямовъ, бивши житель отъ с. Чавлакъ, Старо-Загорска околия, сега живущъ въ г. Цариградъ на Юскюдаръ въ Кадакъ при Кепекчи Мустафа Чирнанецъ, да се яви въ съдебната му зала, лично или

чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсяцения срокъ отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявленитѣ върху му искъ отъ Юмеря Ибрямовъ, отъ с. Чавлакъ Старо-Загорска околия, за гроша хиляда седемстотинъ и осемдесетъ текущи.

Въ случай на неявяване въ горѣзначенитѣ срокъ съдията ще постѫпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданско мирово съдопроизводство.

г. Стара-Загора, 7 февруари 1887 год.

Мировий съдия: Коларовъ.

2—(469)—3

ПРИЗОВКА

№ 236.

Старо-Загорски мировий съдия, на основание ст. ст. 114 и 115 § 3 отъ Временнитѣ Съд. Правила, призовава Хашима Ибрямовъ, бивши житель отъ с. Чавлакъ Старо-Загорска околия, сега живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ съдебната му зала въ г. Стара-Загора, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ шестъ мѣсяцения срокъ отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на искътъ предявленъ върху му отъ Ивана Димитровъ, отъ с. Чавлакъ Старо-Загорско, за десетъ и половина лири турски.

Въ случай на неявяване съдията ще постѫпи съгласно чл. 115 отъ гражд. мирово съдопроизводство.

г. Стара-Загора, 7 февруари 1887 год.

Мировий съдия: Коларовъ.

2—(470)—3

Ст.-Загорски съдебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 369.

До г-на Димитра Напазаоглу, ж. на г. Казанлѣкъ, за сега живущъ въ г. Цариградъ.

На основание искал. листъ подъ №. 43, издаденъ отъ Старо-Загорски окр. съдъ на 9 януари 1887 г. противъ васъ, да заплатите на Шишченската митница, въ полза на държавниятъ ковчегъ хиляда и три лева и четири ст. акцизно право, вносно мито, полупроцентъ сборъ и гербови марки и разноските по исполнението, поканвамъ ви да се явите лично или чрезъ свой повѣренникъ въ канцелярията ми въ г. Казанлѣкъ, въ дѣвънедѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 354 и 430 отъ Временнитѣ съд. Правила, и да внесете помѣннатий си дѣлъ; въ противенъ случаѣ, ще се постѫпи катъмъ описъ и продажба на движ. или недвиж. ви имущества въ г. Казанлѣкъ.

г. Казанлѣкъ, 12 февруари 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Б. Н. Богдановъ.

2—(471)—3

Русенски град. мировий съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 211.

Русенски градски мировий съдъ, въз основание ст. 115 п. 2 Врем. Съдебни Правила, призовава Халиме Ахмедова бивша Русенска жителка, а по настоящемъ живуща въ гр. Цариградъ (Турция), да се яви въ съдилището му въ продължение на четири мѣсяцеъ срокъ отъ дена на послѣдното трикратно обнародование настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“, за да отговаря на предявени срещу ѝ искъ отъ Етъмъ Али Капитанъ отъ г. Русе, за право предпочтение на половина кѫща.

Въ случай на неявяване ще се постъпятъ съгласно чл. 115 Гражд. Мирово Съдопроизводство.

г. Русе, 30 януари 1887 год.

Русенски град. мир. съдия: Н. Поповъ.
Секретарь: Д. Ив. Шиковъ.

3—(391)—3

Търновски съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 130.

До господина Х. Ахмедъ Х. Абдулловъ отъ г. Търново, а по настоящемъ живущъ въ гр. Цариградъ (Турция).

Подписаный, помощ. на съдеб. приставъ при Търновски окр. съдъ на III Гор. Орѣховски участъкъ, на основание испльнителни листъ №. 295, издаденъ отъ Търновски окр. съдъ на 20 януари 1887 год., въ полза на Константинъ Николовъ отъ г. Горна Орѣховица противъ Васъ за сумма 8282 гроша въ лира турска 105 гроша и лихвитъ имъ по 12% въ годината отъ 8 априли 1882 година до днътъ на исплащанието имъ, Ви пригласявамъ да внесете доброволно разчленната сумма отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата повѣстка въ „Държавенъ Въстникъ“ и до двѣнадцатъ срока съобразно ст. 430 отъ Временните Съдебни Правила, както и да присъствувате при описъ на недвижимото Ви имущество, слѣдъ истичането на горѣказаний срокъ, съобразно ст. 433 отъ същите правила, въ противъ случай ще се постъпятъ описъ и продажбата на недвижимото Ви имущество състояще отъ: една нива находяща се въ землището на с. Цаганово, въ мѣстността „Селото“ съ предѣли: кѫщътъ на Петра Вълювъ, Христо Х. Константиновъ, градинитъ на Братия Джурови, Х. Златевата градина и пътъ, и въ Ваше отсѫтствие.

г. Гор. Орѣховица, 27 януари 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Абаджиевъ.

3—(397)—3

ПРИЗОВКА

№ 111.

Подписаный, помощ. съдебенъ приставъ при Търновски окр. съдъ на IV участъкъ, на основание испльнителни листъ подъ № 1064, издаденъ отъ Еленски мировий съдия, призовавамъ Дели Хюсейна изъ махла Кирдовци, Старо-Рѣшка община, Еленска околия, а по

настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ канцелариата ми въ растояние на 15 дена отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“ и заплати доброволно дѣлгътъ си отъ 2500 гроша, 47 франка и разноските по испльнението, за смѣтка на Атанасъ Н. Кочиновъ изъ гр. Елена, повѣренникъ на Никола С. Бакърджиевъ. Въ противъ случай ще се постъпятъ съгласно ст. ст. 433, 443, 454, 456 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, къмъ описъ, оценение и продажба на недвижимите Ви имущества, находящи се въ землището на с. Стара-Рѣка, именно: на 4 ниви около 20 дюлюма; на 2 ливади около 3 дюлюма и на 2 кории около 7 дюл. г. Елена, 26 януари 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: П. И. Братовъ.
3—(371)—3

Ловчански съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 47.

До господина Лалю Петковъ (отъ гр. Тетевенъ) по настоящемъ живущъ въ „Романия“ въ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание испльнителни листъ на Тетевенски мировий съдъ отъ 21 януари т. г. подъ № 62, издаденъ въ полза на Ив. И. Шашковъ отъ г. Тетевенъ, противъ Васъ за 600 гроша; прогласявамъ Ви щото въ растояние на 15 дни слѣдъ трикратното обнародование настоящата въ „Държ. Въстникъ“, да ми внесете горната сумма и всичките разноски по публикациите въ рѣчението въстникъ; въ противъ случай ще постъпятъ съ Васъ съгласно ст. ст. 430 и 433 отъ Врем. Съдебни Правила до описъ и продажба кѫщата ви въ г. Тетевенент махалата „горни-край“.

г. Тетевенъ, 3 февруарий 1887 год.

Помощ. съдебенъ приставъ: Я. Ташковъ.
3—(409)—3

Пловдивски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 147.

Подписаный, пом. съдеб. приставъ при Пловд. окр. съдъ на I участъкъ, на основание испльн. листъ подъ №. 2058, издаденъ отъ Пловдивски град. мировий съдия въ полза на Хафъзъ Мехмедъ Х. Еинновъ, противъ Хюсейнъ Х. Лаутлу за искъ 2060 гр. въ лира тур. 140 гроша и 325 гр. разноски и съгласно ст. 452, 454, 460 и 465 отъ Времен. Съдебни Правила обявявамъ, че послѣ трикратното обнародование настоящето въ „Държ. Въстникъ“ и до 31 дено ще се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество принадлежащо на длѣжика, именно: $\frac{1}{6}$ часть отъ кѫщата находяща се въ г. Пловдивъ III частъ състояща 9 стаи, якъръ и отлукана, съ дворъ половина леха, съградена отъ долма, покрита съ керамиди съ съсѣди: училаще (Медреето) Хюсейнъ Е. Ф. Фейрадиновъ, Лаутлу и пътъ.

Продажбата ще почне отъ 25 тур. лири.

ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Времен. Съдеб. Правила, призовава Коля Дончовъ, отъ село Боженецтв, живущъ въ Княжество България въ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на съдилището въ бѣсечень срокъ отъ денъта на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, за да отговаря на заявленъ срещу му искъ отъ Габровеца Ивана К. Калпазановъ, за 600 гроша и лихвата имъ по 12% въ годината до исплащанието, въ лир. тур. 116 гроша.

Въ случай на неявяване съдътъ ще се съобрази, съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство.

г. Габрово, 5 февруари 1887 год.

Мировий съдия: Хр. Бурджовъ.

Секретарь: Кирилловъ.

3—(417)—3

Софийски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 135.

Подписанъ, Ан. М. Трухчевъ, пом. съд. приставъ при Соф. окр. съдъ, въ допълнение на обявленето си №. 514, 680 и 715, отъ 1886 год., отъ които първото обнародвано въ „Дѣрж. Вѣстникъ“ броеве 106, 107 и 108 отъ м. г. съ които се продаваше на втора проданъ съ наддаване кѫща на Никола Митаковъ находяща се въ г. София, улица „Гюрь-чешма“ подъ №. 275, за смѣтка на най-послѣдният наддавачъ Т. Начевъ и която кѫща въ послѣдаата и втора проданъ т. г. на 12 януари 1887 год. остана върху най-послѣдният наддавачъ Цвѣтко Стояновъ отъ гр. София за 7605 лева, по защото и втория й послѣденъ наддавачъ (Цвѣтко Стоянъ) не внесе дадената отъ него сума, то на заявлението на взискателя на дѣлото Душко Кесаковъ ж. Софийски, иска да се продаде третия пътъ за смѣтка на втория послѣдният наддавачъ. За всичко това и на основание ст. 466 п. 3, 472, 473 п. 3 и 474 отъ Врем. Съдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знаеніе, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, 31 денъ ще продамъ на публична проданъ съ наддаване третай същъ рѣчената кѫща, за смѣтка на Цвѣтка Стояновъ, като се начне наддаганието й отъ първоначалната ѝ съвѣтка 2000 лева и въ случай колкото недостигнатъ до наддадената отъ него сума 7605 лева и съд. разноски по третият продажба ще се изискатъ по законий рѣдъ отъ Цвѣтка Стояновъ.

Желающитѣ да купятъ рѣчената кѫща могатъ да се явяватъ въ работнитѣ дни и часове въ канцеларията на съдеб. приставъ да наддаватъ, гдѣто ще имать на разположение всички тѣ книжа по продажбата на кѫщата.

г. София, 6 февруари 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Ан. М. Трухчевъ.

3—(413)—3

Севлиевски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1411.

Севлиевски мировий съдия, на основание ст. 115 § 2 отъ Временниятѣ Съдебни Правила, призовава Хасана Еминовъ и Ахмиде Еминова, бивши жители на с. Куршуда, Севлиевско, а сега живущи, въ г. Иисала (Одрински Велаетъ) въ Турция, да се явятъ въ камарата на съдътъ съдия, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ четиримесеченъ срокъ, отъ денъта на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявени срещу тѣтъ искъ, отъ Христо Арнаудовъ, изъ г. Севлиево, повѣренникъ на Иванъ Станчовъ, изъ с. Куршуда Севлиевско, за издаване крѣпостенъ актъ на една кѫща, съ дворъ купени за 272 рубли срѣбъри.

Въ случай на неявяване, въ горѣзначеніи срокъ, съдията ще постѫпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство.

г. Севлиево, 31 януари 1887 год.

Мировий съдия: Я. Д. Харизановъ.

Секретарь: Д. Х. Татевъ.

3—(414)—3

Ломски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 492.

Ломски окр. съдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Временниятѣ Съдебни Правила, търси отклонившъ се отъ съдебното съдѣствиѣ Христо Дончевъ жителъ на г. Ломъ, по обвинението му за злоупотребление на правителствени и частни пари на сума 1022 лева и 60 стот., въ качеството си на бивши съдебенъ приставъ при Ломски окр. съдъ, по разни исполнителни дѣла. Казаний Христо Дончевъ е на 28—29 година възрастъ, съ слѣдующитѣ отличителни чѣти: рѣсть срѣденъ, възпъленъ, коса, вѣжди и мустаци руси, очи сиви-матни, носъ обикновенъ, лице крѣгло често и пълно и брада бръсната.

Всѣки комуто е известно настоящето мѣстопребиваніе на рѣченый обвиняемъ, е длѣженъ, да извѣсти за това най-близкитѣ полицейки или административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да слѣдятъ както за издирването му така сѫщо и за препращанието му въ полѣреніи менъ съдъ.

г. Ломъ, 7 февруари 1887 год.

Предсѣдателствующій: Я. С. Батуловъ.

Секретарь: Н. Иончевъ.

3—(418)—3

Ловченски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 405.

Ловченски окр. съдъ, съгласно съ ст. 115 п. 1 отъ Временниятѣ Съдебни Правила, призовава Махмудъ Ага Мустафовъ, бившай жителъ на с. Турски Изворъ,

Ловчански окръгъ, по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция), да се яви лично или чрезъ свой за-коенъ повърхнникъ въ съдебната зала на истия съдъ въ четири-мѣсяченъ срокъ, считанъ отъ дена на послѣдното трикратно публикуване на настоящата при-зовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявленниятъ срещу него искъ за 14.891 грошъ и 32 пари отъ Ловчански жителъ, Луканъ Стъновъ, повърхнникъ на Хафузъ Сандъ Топалъ Хафузъ Ибраимовъ изъ г. Ловечъ, чрезъ Молла Мустафа Х. Юмеровъ, тоже изъ г. Ловечъ.

Въ случай, че призоваемъ Махмудъ Ага Мустафовъ не се яви на горѣчевенниятъ срокъ, то съдъ ще по-стъпи съобразно съ ст. 281 п. 1 отъ Временните Съдебни Правила.

г. Ловечъ, 4 февруари 1887 год.

Предсѣдателъ: В. Поповъ.

Секретарь: А. И. Вълчевъ.

3—(419)—3

Търновски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 76.

Подписаній, Ганчу Шишковъ, пом. съдеб. приставъ при Търновски окр. съдъ, на VII Дрѣновски участъкъ, на основание исполнителни листъ № 1040, издаденъ отъ Дрѣновски мирови съдъ на 8 октомври 1886 год. въ полза га Нено Рачевъ Казакъ отъ Карапанцица за 3250 гроша и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 465 и 468 отъ Временните Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 31 денъ ще се продадатъ въ казначаията ми въ Дрѣново, чрезъ наддаване долгите му незаложени недвижими имущества, собственность на Юсенъ Мустафовъ отъ с. Каиджики, живущъ въ Турция, находящи се въ Каиджишкото землище, а именно: 1) нива на „Мезарлъкъ“, около 3 дюл., съ съсѣди: Шарифъ Юсеноолу, пътъ, дере и Геню Каневъ; 2) нива надъ „Ливадитъ“, около $\frac{1}{2}$ дюл., съ съсѣди: пътъ, Шарифъ, Юсенъ, Нену Казакъ и Ахме чичъ Ахмедъ; 3) нива на „Усonto“, около 3 дюл., съ съсѣди: Колю Казакъ, Митю отъ Междяни и Курдоолу Ахмедъ; 4) нива на „Юрглука“, около 1 дюл., съ съсѣди: Цвѣтко Стойновъ, Нено Казакъ, Кара Сали и Шарифъ Юсеноолу; 5) нива при „Видиклийската воденица“, около 5 дюл., съ съсѣди: пътъ, Нурито и мера, и 6) къща въ Каиджики, надъ „Джамията“ и построена на два ката — на горниятъ катъ: соба, ашево и солдурма, на долния — одая и дѣлъ мазя, отъ дървенъ материалъ, стѣните ѝ изградени съ пръти, покрита съ плохи; съ плѣвни, стѣните ѝ изградени съ камане, покрита съ плохи; съ сая построена отъ дървенъ материалъ и съ дворъ и градина около 2 дюл., съ съсѣди: Кооръ Проданъ, Митю Межденчевина и отъ дѣлъ страни пътъ, за събиране горната сумма съ разносите по испълнението. Тия имоти първоначално сѫ оцѣнени за 3450 гроша, и отъ които цифра ще почише наддаванието.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явятъ въ казначаията ми всѣки присъдственъ денъ за да разглеждатъ формалностите и наддаватъ.

г. Дрѣново, 28 януари 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: Г. Шишковъ.

3—(422)—3

Хасковски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 339.

Хасковски окр. съдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врем. Съд. Правила и съгласно определението му № 85, станало въ распорѣдителното засѣданіе на 4-и т. г., търси отклонившъ се отъ предварителното слѣдствиѣ Исмаилъ Алиевъ, жителъ отъ с. Бей-Буааръ (Харманл. околия), живущъ въ с. Пъндаджики, сѫща околия, Хасковски окръгъ, обвиняемъ въ кражба съ насилие.

Отличителните белези на рѣченниятъ Исмаилъ Алиевъ сѫ: рѣстъ високъ, вѣжди и очи черни, вось срѣденъ, уста обикновенни, мустаци срѣдни и черни, брада нѣма, лице пълно и възрастъ 35 годишъ.

Помѣннатия сѫдъ умолява всѣка го, който би знаѧлъ мястонахождението на рѣченниятъ Исмаилъ Алиевъ, да го съобщи на най-близиските полицейски власти, а тия послѣдните сѫдъ да го представятъ по установленния редъ въ съдъ.

Хасково, 9 Февруари 1887 г.

Предсѣдателъ: А. Поповичъ.

Секретарь: П. Д. Геновъ.

3—(445)—3

Бургаски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 509.

Бургаски окр. съдъ, съгласно съ ст. 850 отъ Пр. Съд. Правила, обявява за знаніе, че търси отклонившъ се отъ предварителното слѣдствиѣ Мехмедъ Мускооглу Хаджи Курдооглу изъ с. Добраль (Карн. околия), обвиняемъ въ умишлено нараняване Османъ Мустафова изъ с. Валиде-Еникюй, сѫща околия, съ слѣдующи отъличителни чръти: рѣстъ срѣденъ, на 25 годишна възрастъ, очи кестаневи, мустаци малки и коса черна, облѣченъ съ потури и къса абичка отъ сива аба и фесъ съ саржъ.

Всѣкай, който би узнаѧлъ мястоожителството на горѣчоменатия, е длъженъ да изрѣсти това на най-близиските полицейски власти, а тѣзи послѣдните се умоляватъ да го хванатъ и представятъ въ съда.

г. Бургасъ, 12 февруари 1887 г.

Предсѣдателъ: Т. Миковъ.

Секретарь: М. Ангеловъ.

3—(447)—3

Варненски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 101.

Съдебния приставъ при Варн. окр. съдъ, на I Варненски град. участъкъ, има честь да извѣсти интересуващите се, че на основание исполнителни листъ №. 1393, издаденъ отъ Варн. окр. съдъ на 10-й мартъ 1884 год., въ полза на Дуду Азизова противъ Декрануй Хайработова, за около 10,440 гроша ще продава съ наддаваніе, слѣдъ трикратното публикуваніе настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, въ канцелярията си съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Съд. Правила, слѣдующи имущество, принадлежащи на отвѣтната страна, а именно: една къща въ г. Варна, II участъкъ, №. 955, двоетажна, въ горния етажъ има три стаи и едно салонче, а въ долния етажъ има двѣ стаи, отъ които едната е недоправена и едно салонче. Дворъ има около 80 \square аршина. Къщата е направена съ тухли, постлана съ джаки и покрита съ керемиди. Между съсѣдъ: М. Х. Саркизянъ, П. Дели Миховъ, Хайработовите наследници и пътъ. Проданъта ще почне отъ опѣвката й, която е 3000 лева.

Горното имущество не е заложено никому, а ще се продаде за удовлетворение искътъ на истцата.

Желающи да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ на справка въ канцелярията ми всѣкий денъ, исклучая неприскътствените дни.

Варна, 6 февруари 1887 г.

Съд. приставъ: К. Ранковъ.

3—(450)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 87.

Подписанний, К. Луковъ, пом. съд. приставъ при Варн. окр. съдъ на Варн. окр. участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ № 8574, издаденъ отъ съдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, обявява, че въ продължение на 31 денъ отъ последното трикратно публикуваніе настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, въ канцелярията ми въ г. Варна, ще продавамъ на публиченъ търгъ долоизложените недвижими имущества, принадлежащи на ж. изъ с. Инджи-Къй (Варн. околия), Ахмеда Мехмедовъ Куроглу, а именно:

1) една бахча (градина), около 50 увр., включая чаирътъ и неработеното до нея място, находяща се въ с. Инджи-Къй, съ съсѣди: пътъ, къщата и дворътъ на отвѣтника, къщата на Ати Хасановъ и яйла, опѣнена за 15,000 гроша;

2) единъ ханъ, състоящъ се отъ 3 здания; първото: отъ единъ дюгенъ, стая и кафе, постройка дървена, покривъ керемиденъ; второто: отъ дамъ и стая, постройка и покривъ сѫщи и третото: саманътъ, постройка и покривъ сѫщи. Всички въ единъ дворъ, отъ около 3 увр., находящъ се въ землището на съдътъ село, на шоссето Варна—Шуменъ, съ съсѣди: Карагюргски пътъ, шоссето и долъ, опѣненъ за 12,500 гроша;

3) една нива около 30 увр., въ същото землище, грещу горниятъ ханъ, съ съсѣди: долъ, шоссето, пътъ и въвѣтъ на отвѣтника, опѣнена за 1,500 гроша;

4) една воденица съ единъ камъкъ, постройка каменна, покривъ керемиденъ съ дамъ и стая и принадлежащи къмъ нея 2 кила ниви, находяща се въ землището на с. Емирлери, Бѣл. община, Варн. околия, на рѣката „Арами-Дере“, извѣстна подъ името „Кара-Ачъ-Дерменъ“, опѣнена за 6,500 гроша;

5) една воденица съ единъ камъкъ, съ дамъ, покривъ постройка сѫщи и принадлежащи къмъ нея 4 уврата ниви, находяща се въ същото землище, на същата рѣка, извѣстна подъ името „Сулакъ-Дерменъ“, опѣнена за 1,000 гроша;

6) една воденица съ единъ камъкъ, съ дамъ, постройка и покривъ сѫщи, въ същото землище, на същата рѣка, извѣстна подъ името „Пещере-Дерменъ“ опѣнена за 6,500 гроша.

Забѣлѣжка: И тригъ воденици долапъ.

Горните имущества не сѫ заложени и ще се продадатъ за удовлетворение искътъ на Гарабета Каспаровъ, новѣренникъ на Мурада Хаджи Саркизянъ, искъ състоящъ се отъ 500 лири турски, лихвитъ имъ отъ 5-й септември 1886 г., съдебни разноски 726 лева и разносъ по исполнението.

Желающи да купятъ горните имущества, могатъ да виждатъ всички книжа по продажбата, всѣки приставенъ денъ часа отъ 9—12 сутринъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

Варна, 7 февруари 1887 г.

Пом. съд. приставъ: К. Луковъ.

3—(451)—3

Куртъ-Бунарски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 922.

Куртъ-Бунарски мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 2-й отъ Врем. Съд. Правила, призовава Яхия Карапехмедовъ, бившъ житъ на с. Кара-Пелитъ, а сега живущъ въ с. Хамдие-демиръ-дере, Керементи Казасъ (Мало-Азийска Турция), да се яви въ съдебната стая на съдилището лично или чрезъ повѣренникъ, въ четири мѣсяченъ срокъ отъ трикратното обнародваніе настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявени срещу него искъ отъ Цвѣтко Славовъ, ж. въ с. Кара-Пелитъ, за снабдяваніе съ крепостни актове Славова, по продадените си нему недвижимости, въ с. Кара-Пелитъ или да му възвърне стойността имъ 656 лева.

Въ случай на неявяваніе, дѣлото ще се рѣши съгласно чл. 115 отъ гражд. мир. съдопроизводство.

с. Куртъ-Бунаръ, 28 януари 1887 г.

Мир. съдия: С. Грамадовъ.

3—(456)—3 Секретарь: В. С. Огняновъ.

Разградски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 269.

Подписанний, Петър Попъ Стамовъ, пом. съд. приставъ на II-й участъкъ при Разгр. окр. съдъ, на основа-

вание испълнителни листъ, издаденъ отъ Разгр. мир. съдия на 19 августъ 1886 год. подъ № 8413, за въ полза на Сююманъ Османовъ отъ с. Сазскож, противъ Яшаръ Ститой отъ Разградъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаение, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующите недвижими имущества принадлежащи на дължника, за срещу издѣлжение дѣлгътъ му отъ 40 л. т. заедно съ лихвата имъ и разноски: 1) една къща, находяща се въ с. Голѣмо Ново, съ съсѣдни страни: дере, пътъ, Шабанъ Хасановъ и Мустафа Мустафовъ; 2) нива, називаема „Джваръ Тарла“, 10 уврата, съ съсѣдни страни: пътъ, дере и Халиль Мустафовъ и др. недвижими имущества всичко 22 парчета ниви, 6 парчета ливади и 2 парчета лозя, находящи се въ мѣстността на с. Голѣмо Ново, окolia Поповска, окр. Разградски.

Горѣзначените имущества сѫ свободни отъ залогъ и сѫ оцѣнени отъ взискателя нивитъ увр. по 2 руб., ливадитъ и лозята по 3 рубли увр., къщата 2000 гр.

Ако нѣкой желае да вземе участие въ предметнитъ търгъ, може катадневно да преглежда книжата по тая продажба, съ исключение на официалните празнични дни въ канцелярията ми.

Пом. съд. приставъ: П. Стамовъ.

3—(464)—3

ПЛОВДИВСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 194.

Подписаный, пом. съдеб. приставъ при Пловдивски окр. съдъ, на основание испълн. листъ подъ № 218, отъ Пловдивски окр. съдъ, издаденъ въ полза на Михаилъ Добреъ, ж. отъ г. Пловдивъ, противъ Атанасъ Трифоновъ, отъ същия градъ, за искъ състоящъ се отъ петдесетъ лири турски съ лихвите имъ и 33 лева и 20 ст. и др. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Вр. Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава съ наддавание на публиченъ търгъ недвижимото имущество на отвѣтни. Атанасъ Трифоновъ, а именно: половината отъ къщата находяща се въ Х. Оджа Румланъ, улица „Александрова“, 1 частъ отъ г. Пловдивъ, съ съсѣди къщите на: Филипъ Станимакалията, Атанасъ Трифоновъ, джимия и пътъ; къщата направена отъ тухленъ материалъ, послана съ джски, на два етажа, състои отъ 4—5 отдѣления, измазана съ киречъ и боя, дължина около 10 метра, широчина 7 метра, покрита съ керемади, първоначална цѣна за (половината) шесдесетъ лири турски.

Желающитъ да купятъ това имущество могатъ всички денъ, съ исключение на неизвестените, да наддаватъ отъ 8¹/₂—12 часъ предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ отъ денътъ на откриване продажбата на които ще бѫдатъ достъпни всичките книжа по тия продажби.

г. Пловдивъ, 5 февруари 1887 год.

Пом. съд. приставъ: П. Кожухаровъ.

3—(421)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 153.

Подписаный, Ар. Г. Гарговъ, пом. съдебни приставъ при Пловдивски окр. съдъ на V Сърпено-Горски участъкъ, на основание испълнителни листъ № 99, издаденъ отъ Пловдивски окр. съдъ, испълнителната формула № 76, положена върху рѣшенietо № 42, издадено отъ бившето Пловдивско окр. гражданско съдилище въ полза на Михалаки Малиади, отъ г. Пловдивъ, противъ наследниците на Махмудъ Бей Мустафовъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 460, 461, 462, 464 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до тридесетъ и единъ день ще се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество на отвѣтни наследници (Зехра, Айше и Хатидже Махмудъ Бѣеви и Хурне Шерифъ Бѣева), а именно: една нива називаема „Ясака“, състояща се отъ четиредесетъ и два уврата, находяща се въ землището на селото Ипе-Бекчи, въ мѣстността „Бахче Аркасъ“, и окръжаща се съ съсѣди: Ипе-Бекчиската рѣка, пътъ за Пловдивъ, нивата на Михалаки Малиади, корията на умрѣлия Махмудъ Бей и кината на Абдулъ Джелилевъ, оцѣнена първоначално за тридесетъ лева уврата.

Описаното горѣ имущество е собствено на отвѣтни наследници и не е нито подъ залогъ, нито подъ запоръ отъ друго лице.

Продажбата почва отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитъ да купятъ това имущество или наддаватъ върху него нека заповѣдатъ въ канцелярията ми въ г. Бѣзово, всички денъ освѣтъ неприсътствените дни отъ 8—12 сутрината и отъ 1—5 часа въчеръта, гдѣто ще бѫдатъ достъпни всѣкому книжата относително горната продажба.

г. Бѣзово, 5 февруари 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Ар. Г. Гарговъ.

3—(430)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 158.

Подписаный, Ар. Г. Гарговъ, пом. съдеб. приставъ при Пловдивски окр. съдъ на V Сърпено-Горски участъкъ, на основание испълнителни листъ № 13, издаденъ отъ Пловдивски окр. съдъ въ полза на Ишца Адрити, отъ г. Пловдивъ, противъ Х. Османъ Х. Моллаоглу, тоже отъ г. Пловдивъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 460, 461, 462 и 465 отъ Вр. Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето обявление въ „Д. Вѣстникъ“, и до тридесетъ и единъ день ще се продава на публиченъ търгъ единъ водениченъ камакъ съ всичките му принадлежности отъ една воденица състояща се отъ шестъ камака и находяща се въ землището називаемо „Севишлийско“, подъ селото Муртатлии и който камакъ принадлежи на отвѣтника Х. Османъ Х. Моллаоглу, отъ г. Пловдивъ. Горѣописани водениченъ камакъ е собствѣнъ на отвѣтника и не е нито подъ залогъ нито подъ запоръ, а ще се продава за удовлѣтворение иска на ищеща Ишца Адрити, състояща се отъ 11 лири, лихвата имъ отъ 4 мартъ 1296 год. дѣ исплащанието, съдебните разноски и разноските по испълнението.

Продължбата почва отъ първоначалната оцѣнка която е четиридесетъ лири турски.

Желающитѣ да купятъ този водениченъ камакъ съ всичкитѣ му принадлежности, или же да наддаватъ върху него можтѣ да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Брѣзово всѣки денъ, освѣнъ неприскътственитѣ дни, отъ 8—12 часа сутреня и отъ 1—5 часа вечерята, гдѣто ще бѫдатъ достъпни всѣкиму книжата относително горната продажба.

г. Брѣзово, 6 февруари 1887 год.

Пом. сѫд. приставъ: Ар. Г. Гарговъ.
3—(431)—3

Еленски мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА

№ 1971.

Еленски мировий сѫдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнатѣ Сѫдебни Правила, призовава Ивана, Русса и Юрана Колеви Сантурджиеви, жители на гр. Елена, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣсто-жителство, да се явятъ въ Еленското мѣрово сѫдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, послѣ шестъ мѣсеки отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ по заявления срещу тѣхъ искъ отъ брата имъ Христо Колевъ Сантурджиевъ, ж. изъ гр. Елена за 1.806 гроша.

Въ случай на неявяванието имъ ще се постѫпи съгласно чл. 115 и 115 отъ гражд. мир. сѫдопроизводство.

Мерогий сѫдия: Д. Карагьозовъ.
3—(428)—3

Секретарь: Д. Тасевъ.

ПРИЗОВКА

№ 1972.

Еленски мировий сѫдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѫдебни Правила, призовава Юрана Колевъ Сантурджиевъ, житель на гр. Елена, а по настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣсто-жителство да се яви въ Еленското мѣрово сѫдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, послѣ шестъ мѣсеки отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря по заявления срещу него искъ отъ брата му Христо Колевъ Сантурджиевъ, ж. изъ гр. Елена, за 870 гроша.

Въ случай на неявяванието му ще се постѫпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѫдопроизводство.

Мировий сѫдия: Д. Карагьозовъ.
3—(429)—3

Секретарь: Д. Тасевъ.

Видински сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 216.

Подписания сѫдеб. приставъ при Видински окр. сѫдъ И. С. Геновъ, на основание испѣл. листъ № 78, издаденъ отъ Видин. окр. сѫдъ въ полза на Н. Цановъ, отъ г. Видинъ, повѣренникъ на Щона Илиевъ, отъ гр. Руссе, срещу Ив. Белява, отъ гр. Видинъ, за 3.200

лева, лихвитѣ и разноски и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 457, 461 и 465 отъ Врем. Сѫдебни Правила, обявявамъ съ настоящето си, че слѣдъ троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ растояние на 31 день ще се продава предъ канцелярията ми слѣдующето принадлежащо на дължника недвижимо имущество:

1) половина отъ една кѫща находяща се въ г. Видинъ, ул. Николаева подъ № 763, между съсѣди: Лезерь Алишехъ, Мехмедъ Ефенди, Такиджи Тайръ, Саздо Шулевъ, вакуфски дюкянъ, отъ втора и трета страна путь и отъ четвърта Хасапъ Рейзъ. Кѫщата се състои отъ двѣ отдѣлни отдѣления, а е направена отъ прости материали и покрита съ керемиди, едното отдѣление се състои отъ единъ салонъ, една стая голѣма, двѣ малки стани, една кухня, единъ килеръ, единъ коридоръ и една пивница. Другото отдѣление се състои отъ двѣ стани, джамлакъ (язлакъ) и едно малко коридорче. Въ двора на тѣзи двѣ отдѣления се намиратъ: една готоварница покрита съ керемиди, два килера и надъ тѣхъ една отлукана, покрити съ керемиди, килеретѣ сѫ направили отъ прости материали, а отлуканата отъ дъски. Половината кѫща се оцѣни за 1.000 лева.

Проданъта ще почне отъ оцѣнението.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ всѣки денъ въ канцелярията ми, освѣнъ празници, за да наддаватъ.

г. Видинъ, 10 февруари 1887 год.

Сѫдеб. приставъ: И. С. Геновъ.

3—(437)—3

Трѣнски мировий сѫдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 16.

Въ името на закона, Трѣнски мировий сѫдия въ публичното си сѫдебно засѣданіе въ 1887 год. януарий 29, като разглѣда гражданско дѣло подъ № 254, по описание на 1886 год. заведено по искътъ на Щвѣтко М. Тошковъ, отъ г. Трѣнъ, противъ Таса Наумовъ, македонецъ отъ гр. Охридъ (Турция), а сега живущъ въ г. Нишъ (Сърбия), за 4.317 гроша.

Слѣдъ като доказа ищца искътъ си, съ рѣдовна тѣфтерна смѣтка и свидѣтели.

То на основание чл. чл. 48, 49, 61, 100, 115 и 116 отъ гражданско мѣрово сѫдопроизводство.

ОПРЕДЕЛЪИ:

Одѫжда Таса Наумовъ, македонецъ отъ гр. Охридъ (Турция), а сега живущъ въ г. Нишъ (Сърбия), да заплати на Щвѣтко М. Тошковъ, отъ гр. Трѣнъ, 4.317 гроша по тѣфтеръ и 70 лева разноски за публикуване призовка и резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Одѫжда сѫдия да заплати на свидѣтелите Гига Колевъ Кузмовъ, Кирко Гматровъ, Андонъ Китановъ, Аница Йовчева и Тома Колевъ по два лева за отвлечение отъ занятие.

Настоящето задочно рѣшеніе е неокончателно и подлежи на аппелационно обжалване предъ Трѣнски окр. сѫдъ въ двѣнадесетъ срокъ слѣдъ трикратното публикуване настоящата резолюция въ „Дър. Вѣстникъ“.

3—(444)—3

Мировий сѫдия: Н. Ивановъ.